dolmuş

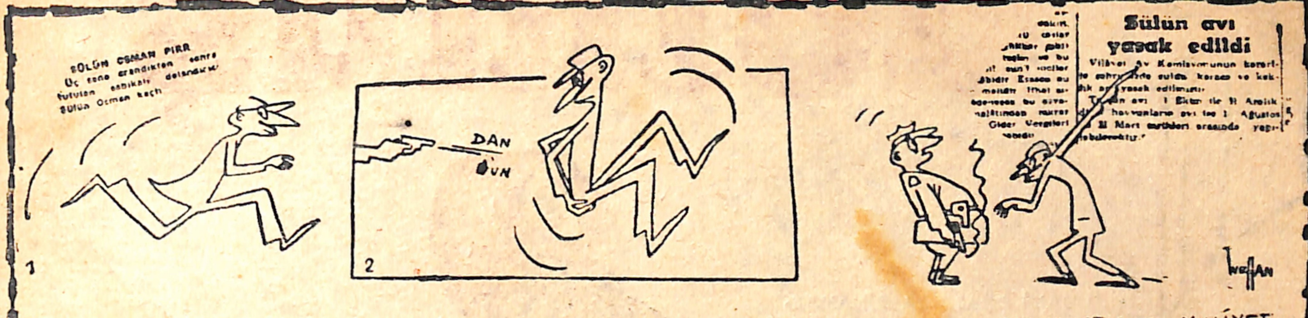

TURHAN SELÇUK – MİLLİYET

ALİ ULVİ – CUMHURİYET

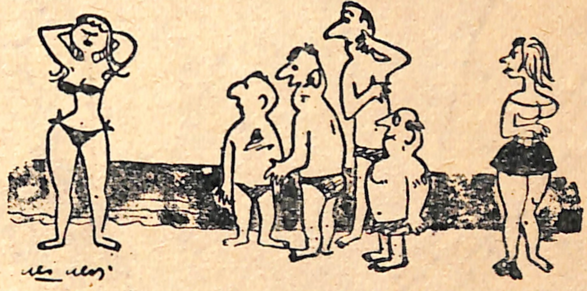

ŞORT GİYEN KADINLAR APTALMIŞ – GAZETELER

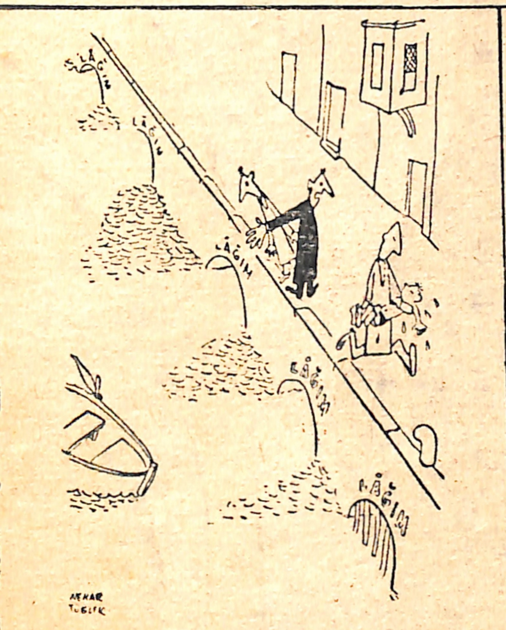

– GENE TALİHİ VARMIŞ YUMURCAĞIN !.
– BURADA DENİZE GİRDİ DE, SADECE ÇOCUK FELCİ OLDU !.

NEHAR TÜBLEK – DÜNYA

AVRUPALI KADINLARDA DÖVME YAPTIRMA MODASI YENİ BAŞLADI (GAZETELER)

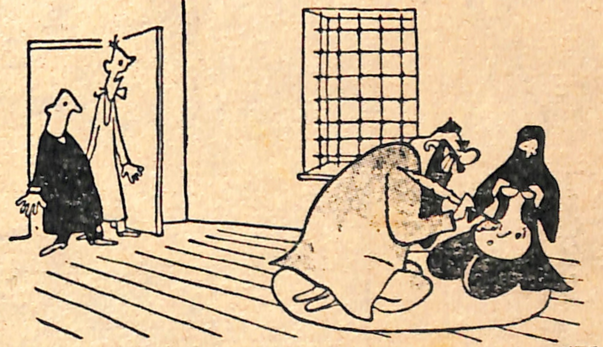

AVRUPALI – VAYCANINA BU DÖVME MODASI SİZDE KÖYLERE KADAR YAYILMIŞ HA !..

NEHAR TÜBLEK – DÜNYA

bit pazarı...

– YENİ SABAH –

– YENİ SABAH –

– SOFİA LOREN "BEN ÇİRKİNİM DİYOR" –

– SANA HERZAMAN SOFİA LOREN'E BENZİYORUM DERDİM DE İNANMAZDIN...

ALTAN – YENİ SABAH

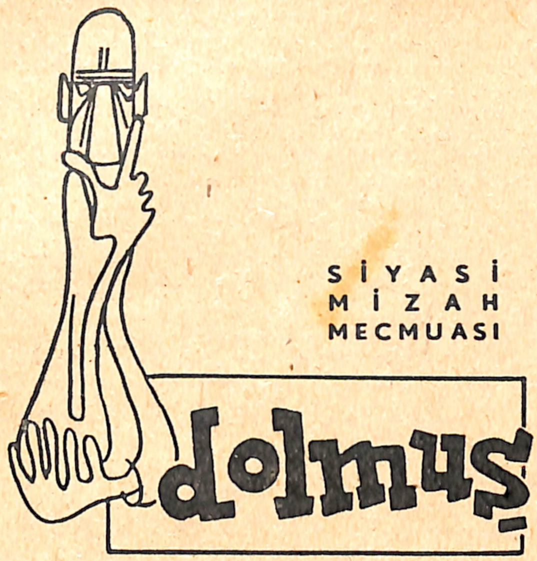

SİYASİ
MİZAH
MECMUASI

İMTİYAZ SAHİBİ:
ÇİZGİ NEŞRİYAT
MATBAACILIK
TİCARET EVİ ADINA
OSMAN A. KERMEN

SAHİPLERİ:
OSMAN A. KERMEN
TURHAN SELÇUK
İLHAN SELÇUK

UMUMÎ NEŞRİYAT
MÜDÜRÜ
İLHAN SELÇUK

T. SEKRETER
MEHMET BENLİ

KARİKATÜR
SEKRETERİ
MENGÜ ERTEL

İDARE:
ABDULLAH SERPİL

İDAREHANE:
BABIÂLİ CADDESİ
AYDINLIK HAN
No. 29, 30, 31, 32

ABONE ŞARTLARI:
3 AYLIK 9 LİRA
6 AYLIK 18 LİRA
1 SENELİK 36 LİRA

ECNEBİ ÜLKELERE
İKİ MİSLİDİR

İLÂN ŞARTLARI:
KAPAK İÇİ 320 T.L.
İÇ SAYFALAR
SANTİMİ 4 T. L.

FİATI 75 KURUŞ

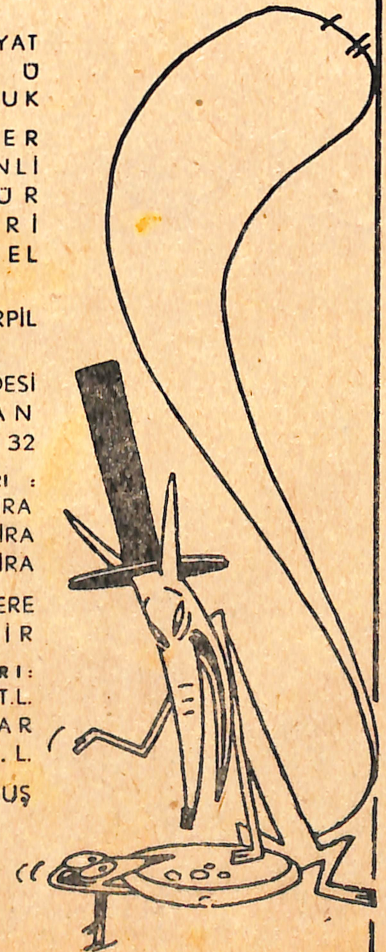

TATBİKATTA UFAK BİR HATA

İlk mektebi beraber okuduk. Hep yardımımla sınıfları geçti. Hususî derslerle liseyi ve benden altı sene sonra da üniversiteyi bitirdi. Babasını bir iyimserlik abidesi sayardım. Zira:

«— Oğlum, üniversiteyi bitirdi ya... Tamam!..» der, dururdu.

İkinci Dünya Harbi bittiği zaman ben devlet fabrikalarının birinde çalışıyordum. Kumaş dairesi şefi olmuştum. İyi para kazanıyor, çoluk çocuğumla hayatımdan memnun yaşıyor, «Allah Devlet babamıza zeval vermesin!» diye duada da kusur etmiyordum. İşçilerim ve şeflerimle de çok iyi geçiniyor, herkes tarafından seviliyordum.

Bir gün onunla karşılaştım. Askerliğini yeni bitirmiş, bizim fabrikaya girmişti:

— Senden, dedi, on sene sonra hayata atılıyorum.

Aradan altı ay geçmemişti. Girdiği dairenin yirmibeş senelik şefi yerine getirilmişti. Bir sene sonra ikinci müdür oldu. Bu çabuk terflerle hiç gururlanmamıştı.

Bir gün fabrikaya eski bir hususî araba ile geldi.

— Kelepir!.. dedi, ucuza kapattım, iki sene vade ile aldım.

— Uğurlu olsun!

Derken yine kısa bir müddet içinde külüstür arabanın yerini son model bir «Buick» aldı.

— Eh böylesine can kurban diyordu.

Bir gün adı bir suiistimale karıştı. Başka bir gün ise milyinerler listesine!

Ben bu fevkalâde adam kadar hikâyenin içinde ve yakınında olduğumdan arkadaşımın bir an evvel kanunun pençesine verilerek hasetten çatlayan ruhumun tatmin edilmesini bekliyordum.

Ama ne çare! Bizim arkadaşın yıldızı süratle yükseliyordu. Bir çok yarı resmî müesseselerde selâhiyet sahibi ve bankalarda hissedar oluverdi.

Nihayet bir gün bu muvaffakiyetinin sırrını öğrenmek için evine gittim. Kapıyı açan güzelden misafir salonuna buyur edene kadar renk renk kadınların arasından geçerek huzura girdim. Bir kaç hoş beşten sonra içimi döktüm. Allah razı olsun alâkadar oldu. Bana nasihat etti. Başlangıç için bir iki iş yolu gösterdi. Yanından ayrılırken:

— Altı aya kalmaz bir Buick alırsın, diyordu.

Büyük bir enerji ile işe başladım. Ve altı ay sonra büyük bir enerji ile girdiğim hapishaneden çıkmaya çalışıyorum.

Osman A. Kermen

TÜRKİYEDE RESMÎ DİL TÜRKÇEDİR

Dizildiği ve Basıldığı yer: ŞEHİR MATBAASI
Ankara caddesi 48/B — Telefon: 22 68 38

T. Selçuk

MARLYN'DEN BİR İKİ NOT...

İngiliz kadınları Marilyn için «giyinmesini bilmez» demişler. Bu söze, heykel vücutlu artist, biraz kızmışa benziyor: «Ben sizin için giyinmiyorum ki!» diyor.

Hakkı da yok değil.

Marilyn Monroe, kadınlar için değil, erkekler için giyinir, yine onlar için soyunduğu gibi...

Marilyn Monroe'ya yeni kocası Yahudi olduğu için sormuşlar: «Sen de Yahudi olacak mısın?»

«Din» demiş, «benim tamamen şahsî bir meselemdir.»

Cahil! Dinin ne işlere yaradığından haberi yok. Parti sekreteri değil, ocak başkanı bile olamaz bu akılla...

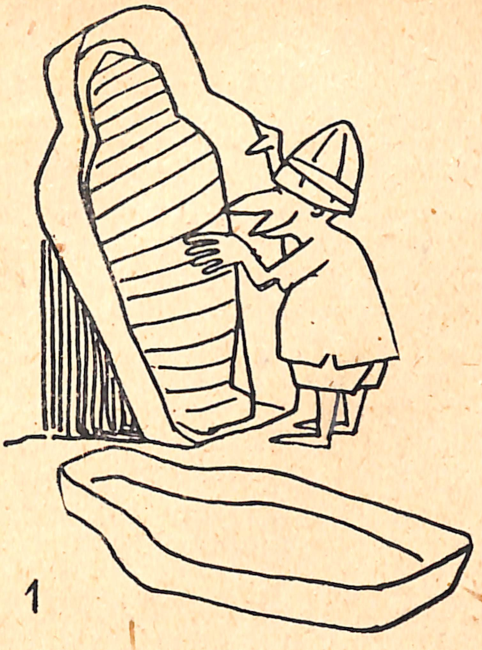

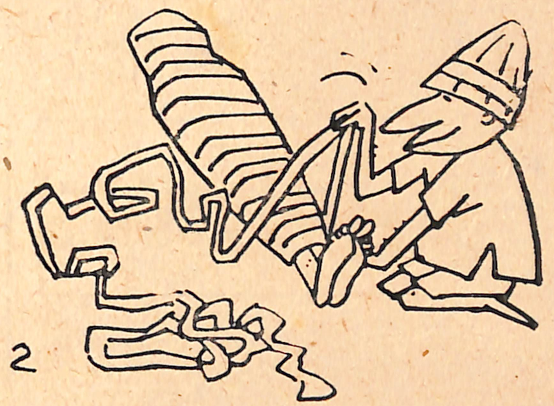

YAZISIZ HİKÂYE

DÖRT GÖBEK

Maaaşallah, maşallah... Olur şey değil. Böyle bir zamanda, hepimizin kemerleri sıkmaktan belimizin koptuğu bir sırada göbek sahibi olmak... Hem de bir göbek değil, iki göbek değil, üç göbek değil, tam dört tane göbek... Böyle dört göbeğe Yedikule marulu bile pes der. Antalya'da tıp âlemini şaşırtan bir göbek çıkmış ortaya. Röntgen muayenesinde Muharrem Cengâver adında Antalyalı bir vatandaşımızın dört tane göbeği olduğu anlaşılmış. Adeta göbek karaborsacısı. Herkes bir tanesini bulamazken o dört tanesini istif etmiş.

Ünlü göbeklilerimize sordum, kimisi,

— Dört karıyı anlarım ama, dört göbeği anlamam, dedi, kimisi,

— Göbek göbektir. Yapabilene aşkolsun, dört de olur, beş de... dedi. Bir kısmı da şöyle dedi:

— Göbek olunca bir tane olmalı, ama dört başı mâmur, anlı şanlı bir göbek olmalı.

Dört göbekli vatandaşa tıp âleminin şaştığı kadar var. Her ne kadar memleketimizde dört büyük parti varsa da, şimdiye kadar yalnız ikisi iktidara geçti. Yâni bir insan, ne kadar parti değiştirse ancak iki göbek sahibi olabilir. H. P. ile C.M.P. henüz iktidara geçmediklerine göre bu üçüncü, dördüncü göbek de nerden çıktı? İkisi meşru, ama öbür ikisi nesebi gayri belli (!) göbekler. Muhalefet partilerinin göbeği çatlarken bir insanın dört göbeği nasıl olur? Tıp âleminin şaştığı kadar var. Bu dört göbekli vatandaş herhalde D.P. nin çok işine yarar. Ben D. P. li olsam dört göbekli vatandaşı yanıma alır, bütün yurdu gezerim:

— Vatandaşlar! Şu refaha bakın ki, derim, artık dörder göbek bağlamaya başladınız. İşte vesikası, isbatı meydanda. Aç göbeğini de görsünler!

N e buyrulur? Buna da muhalefet olmaz ya... İşte göbek ortada!

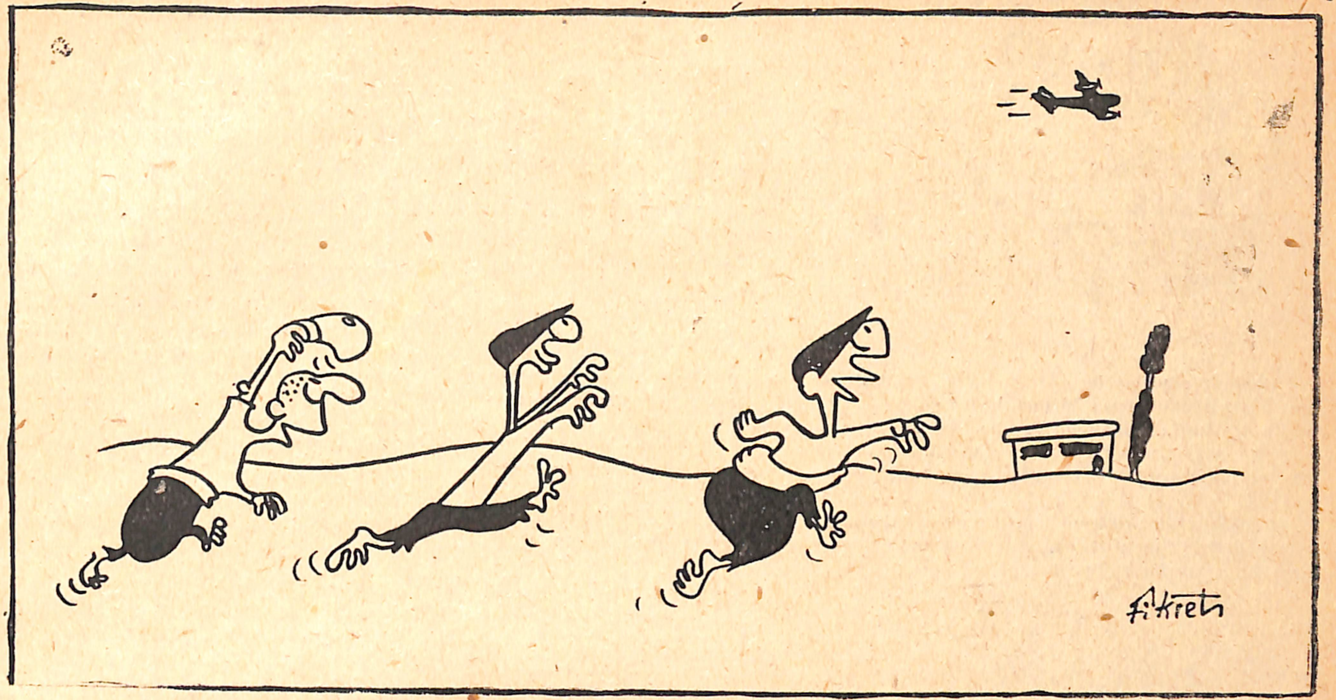

— GAZETEEE...

YAPTIĞINI BEĞENDİN Mİ?

Bayramın birinci günü, Cumhuriyetteki köşenden «Beş kişi için ancak bir tane büyük baş hayvan kurban edilebilir!» diye fetva çıkarmıştın ya... Biz de bu işlere aklı yatar diye beşer beşer olduk, beş kişiye bir kurban hesabiyle duman attırdık büyük baş hayvanlara.

Tutuyorsun, bayram geçtikten sonra da «Hayır beş kişi değil, yedi kişi bir büyük baş hayvan kesebilir» diye verdiğin fetvayı değiştiriyorsun. Oldu mu ya!... Fazladan kurban ettiğimiz büyük baş hayvanlar ne olacak?... Hem bizi masrafa soktun, hem de büyük baş hayvanlara kıydın. Bu sene mazot, petrol biter de, traktörler yedek parçasızlıktan ahıra çekilir, büyük baş hayvanlara iş düşerse ne olacak? Büyük baş hayvan bırakmadın memlekette, doğru mu yaptığın? Böyle muhalefet mi olur? Halkı zarara sokarak ekonomik darlığa sürükleyerek iktidara mı geçilir? Ne istersin büyük baş hayvanlardan? Sürü sürü mezbahaya yollayıp, öküz kıtlığı yaratmakta ne kârın var başka? Bütün bunlar dini siyasete âlet etmek değil de nedir? Dini, bu işlere âlet etmiyelim diye kaç yazı yazdın şimdiye kadar, bir düşün. Yazık, yazık, en sonunda sen de kolları sıvayıp abdestini alıp çıktın kürsüye.

Son günlerde gidişin, hiç gidiş değil. Cumhuriyet'teki köşeni mahalle kahvesi yaptın, kadınlar hamamı yaptın, bektaşi tekkesi hâline getirdin. Şimdi de tutuyor, Fatih kürsüsüne çeviriyorsun! Lâik Halk Partisinin lâik yazarına yakışır mı bu? «Büyük baş hayvanların kurbanı için yazmıyayım da iktidara mı çatayım?» diyeceksin değil mi? Çat, çatma, senin bileceğin iş! Şu büyük baş hayvanlardan ne istiyorsun, onu söyle.

Bir daha senin fetvana inanırsam iki olsun. Şemsettin hocadan icazet alıp çıksan kürsüye, yine inanmam. Sen böyle akşam namazında söylediğini teravihte, arife günü söylediğini bayram ertesi bozarsan sana nasıl inanayım? Senin sözünle bir daha namaza değil, abdeste bile gitmem... durdun durdun da kürsüye çıkıp bir fetva çıkaracak oldun, memlekete büyük baş hayvan bırakmadın. Heybeyi omuzlayıp Gülek gibi cerre çıksan ne büyük baş, ne küçük baş... hayvan bırakmayacaksın ortalıkta...

Böyle abdestsiz, namazsız fetva çıkarırsan çarpılırsın sonra... Basın Kanunu çarpmasın derken cinler çarpar seni. Bak Necip Fâzıl bile bıraktı bu yoları. Neyine gerek senin büyük baş hayvan, piliç eti dururken?...

STEPNE

KAHRAMAN

Şu satırları Jour de Frans'tan alıyoruz:

Bastil 1 temmuzda ele geçirildiği zaman, koskoca zindanda tam yedi mahpus vardı. Dört sahtekâr, iki deli, bir de sadık. Bu yedi baldırı çıplak, zaferin önemini büyültecek birer «şahsiyet» değildi. Kralın zulmüne uğramış bir kahraman da bulunmalıydı aralarında.

İhtiyar bir Kont buldular. Gerçekten böyle bir Kont yoktu, ama ne önemi var!

Saygı değer ihtiyar, bir hürriyet kahramanının zindanlardan kurtarılması lâzımdı.

Çoğu zaman iktidardakiler, bu hususta yardımda da bulunuyorlar. Bir gazetecinin hürriyet kahramanı olabilmesi için 50 sene yazması değil, 50 gün içerde kalması çok bile geliyor.

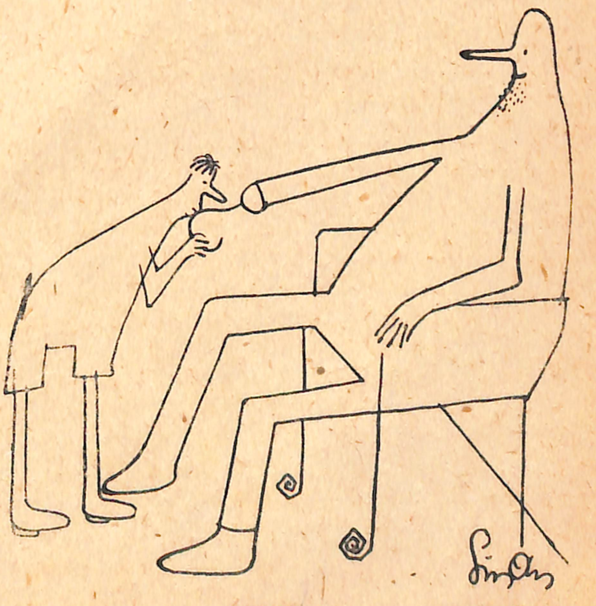

YAZISIZ — S. Bıçakçı

Hababam Sınıfı..

Hepimiz okul sıralarından yetiştik. Acı tatlı bir çok hâtıralarımız var. Hababam sınıfı yatılı okullardan birinin herhangi bir sınıfı. Dönerlerken, sürgünlerden devşirme bir sınıf... Alfabenin son harflerine düşen bir şube... Etütlerinde şiirli, mânili nâmeler yazılır, masrafı kabartacak kitap isimleriyle dolu mektuplar donatılır, lig maçlarının puanları, averajları hesaplanır, kopy ruleleri hazırlanır harita kalemiyle...

Bütün yatılı okulların sınıflarından farksızdır Hababam sınıfı... Palamut Recep mümessildir. Tulum Hayri, Kalem Şakir, Refüze Ekrem, Hayta, İnek Şaban, Domdom Ali... Sınıfın kalbur üstü ellemeleri...

İkinci ders kimyaydı, hoca gelmedi. Boş derslerde bahçe yasaktı. Dersin ortalarına doğru teker teker sigara için helâya sızdık. D. şubesinin hocası da gelmemiş olacak ki bir iki tiryaki de onlardan inmişti. Başladık kaynatmağa. Tabiiyecinin karısından başlayıp Marlen Ditrich'in bacaklarına kadar sözü uzatmıştık. Bir ara İnek Şaban'ın digara ihtiyacından gayri bir sebeple dipteki helâya girdiğini görünce iş değişti. Hademelerin helâları yıkadığı lâstik boruyu uzattık helânın üstünden...

İnek Şaban:

«Yapmayın, etmeyin!» dedikçe açtık musluğu. Tam su yürümüş, Şaban ıslanmağa başlamıştı ki erketedeki Düdük İsmet:

«Kel Mahmut geliyor!» diye sinyali verdi. Çocuklar merdivenlere hürya edince Kel Mahmutla bir çoğumuz faça façaya geldi. Ben boş helâlardan birine daldım, kapıyı da içerden sürgüledim.

Dışarıda kimse kalmamıştı. Az sonra helânın dış kapısı açıldı. Bir ayak sesi içeriye girdi. Kel Mahmuttan başkası olamazdı. Yerdeki izmaritleri görmüş olacak ki homurdandı. Sonra ayak sesleri geldi, yanımdaki helânın önünde, hayır İnek Şabanın helâsında durdu. Kapıya dayanmış olacak ki İnek içerden «Adam ar!» mânasına bir iki defa öksürdü. Kel Mahmut içerdekinden şüphelenmişti. «Küt küt!» kapıya vurarak «Çık!» diye seslendi.

İnek bu sesin sahibini anlayacaklardan değildi. Yumruklamalar artınca «Ben varım be, boş değil!» diye bağırdı.

«Kim olursan ol, çık dışarı!»

İnek içerde sigara da içiyor, dumanı buram buram yükseliyordu. Bu dumanı şüphesiz Kel Mahmut da görmüş, deli olmuştu:

«Çık diyorum sana!»

«İşine git arkadaş!»

«Sigara içiyorsun değil mi?»

«Yok başka!»

«Çık dışarı, saklama paketi!»

«Ne paketi be, Palamuttan aldım bir tane!»

Kel Mahmut kapıyı tekmelemeye başladı. Ama İnek Şabanın da tepesi atmıştı.

«Arkadaş git işine... Kenefte de rahat yok sizden. Söylerim namussuzum Kel Mahmuda!»

Kel Mahmut bayramlık adını duyunca deli olmuştu!

«Çık da göstereyim sana Kel Mahmudu!»

İnek Şaban işini bitirmemişti herhalde... Yalvarıyordu:

«Rahat bırak beni yahu! Hastayım vallaha...»

«Çık diyorum sana!»

«Yeni girdim, boş helâ mı yok be...»

«Kimsin sen?»

«Sana ne?»

«Söyle be, kimsin?»

«İşin yok mu senin, git işine be! Söylersem Kel Mahmuda, beller temelini!»

Kel Mahmut işin kurnazlığına kaçmaktan başka çare bulamadı. Biraz da gürültülü bir yürüyüşle çıktı helâdan. Mutlaka köşede bekliyordu bizi...

Şabanın çıkmasını beklemekten başka çare yoktu. Hiç seslenmiyordum. Bir dakika... Beş dakika... Nihayet İnek Şaban çıktı... Muslukta elini yıkadı.Tam kapıdan çıkarken Kel Mahmut:

«Sen miydin o helâdaki!» dedi....

«Bendim!»

«Söyle bakalım Kel Mahmuda ne diyecektin?»

İnek Şaban, dilini yutmuştu sanki.

«Söyle, kimi şikâyet edecektin?»

Gene ses yok.

«Ver sigaraları.»

İnek Şaban daha sabahleyin gündüzcülere getirttiği paketi teslim etmişti.

«Bak şuna... Haline bakmadan Yenice içiyor! Yürü muavin odasına...»

Şimdi sıra bendeydi. Cebimdeki sigarayı kibriti helânın deliğine kaydırdıktan sonra çıktım dışarı. Kimsecikler yoktu. Kel Mahmut odasına çoktan çıkmıştı. İsterse çıkmasın... Ne olduysa benim içinden ilk sigarayı içtiğim Gelincik paketine oldu.

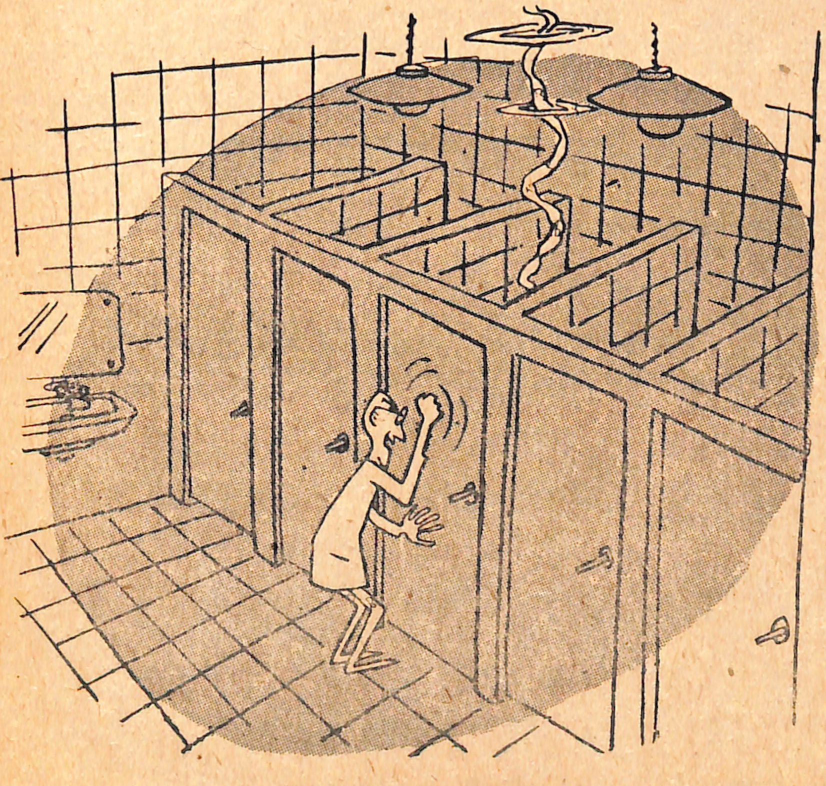

Ş. Yalaz

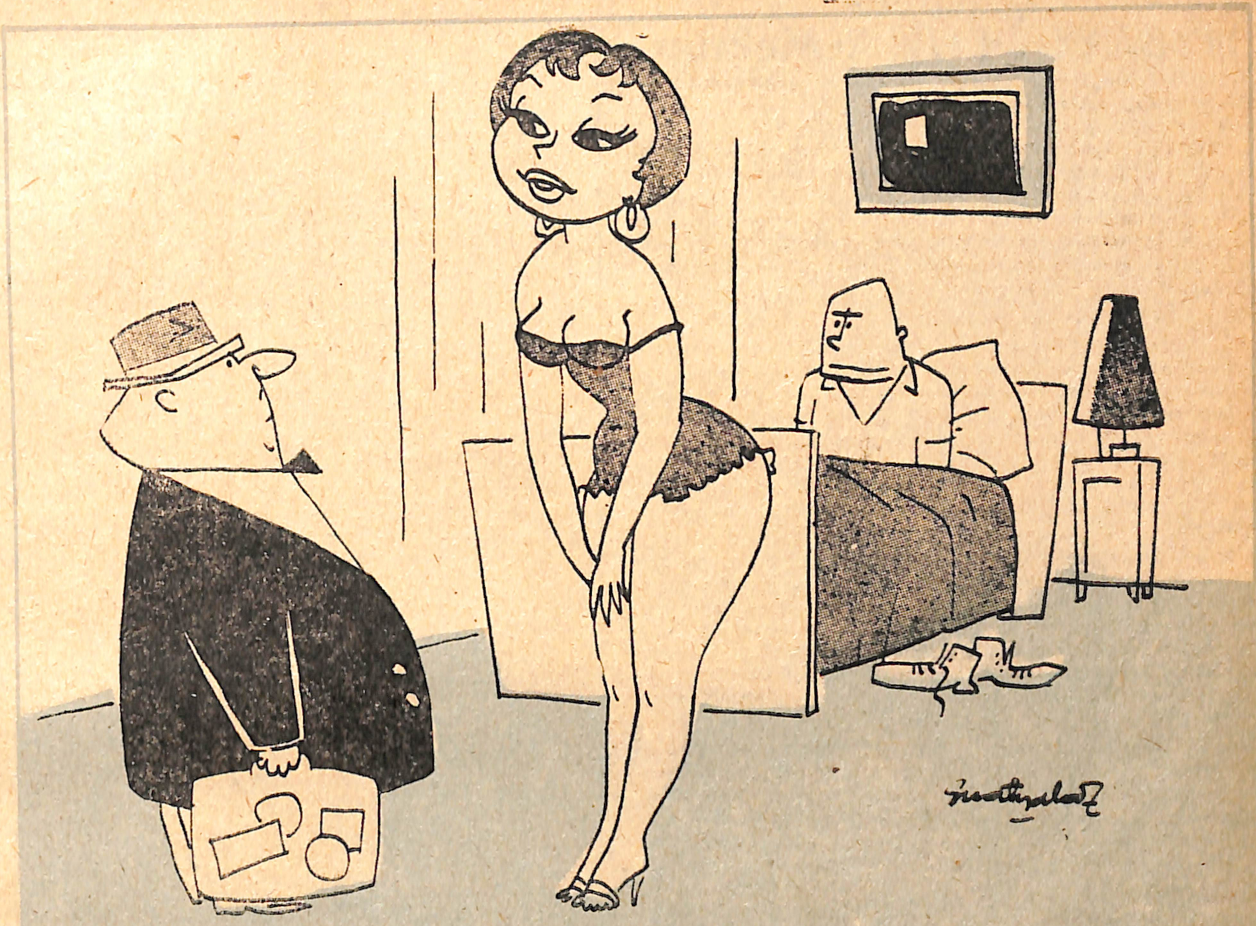

KADIN — BU DURUMDA NASIL DAVRANACAĞINI MERAK ETMİŞTİM DE ŞEKERİM!..

O. Aral

— Bİ DE MAMBO RİCA ETSEK

SEÇME SÖZLER

Anne Maria bir İtalyan adıdır. **La Pronom Cemil**

Sizin hatâlarınız bir başkasının meziyetleri olamaz. **Kont D'amerfil**

Büyük lâflar 18 kelimeden aşağı olmayanlardır. **Cümle**

Bir şeye itiraz edeceğiniz zaman öksürün. **Bronşit**

Mânasız bir kelime konuşanı da rahatsız eder. **Gomalalı**

Mısır yedikten sonra su içmeyiniz. **Mülâyim**

Ham meyvayı kopardılar dalından. **Bahçıvan**

Aşk ile ve şevk ile. **Berdusi**

Dünyevî zekâdan müskiratı kekâ sâdır olmaz. **Şemsi Paşa**

Eşeğin yuları kimin elindeyse onun arkasından gider. **At pazarı**

Dün gece sen de ben de sen de. **Hadi sen de**

Çok naziksiniz. **Mersi**

1956 Güzelimiz CAN UYSALOĞLUNA Mektup

(Bu mektup dünya güzellik müsabakası yapılmadan çok önce yazılmış, postaya geç verilmiştir.)

Güzelim,

Sizi hiç tanımıyordum. Amerika'ya gitmeden önce, bizim gazetelerde çıkan resimlerinize de hiç bakmamıştım. İlk defa resminizi siz Amerika'ya gittikten sonra gazetelerde gördüm. Sekiz güzel arasındaydınız. Güzel başınız resimde mercimek tanesi kadardı. Daha ertesi gün, yine gazetede on dört milletin güzeli arasında sizi gördüm. Resmin altındaki yazıyı okumadan hemen sizi tanıdım.

— İşte bu bizim güzelimiz! dedim.

—Nerden, nasıl tanıdım sizi? Kaşınızdan, gözünüzden, saçınızdan mı? Yok canım... Gülmüyordunuz. Evet, inci dişlerini göstererek gülen, gülümseyen o güzeller arasnda tek gülmeyen, hattâ surat asan, somurtan bir tek sizdiniz. Bütün o güzeller arasında, görücüye çıkmış eski zaman kızı gibi ağır, okkalı, ciddî duran bir sizdiniz. Bizde «Ağır ol da molla desinler» diye bir söz vardır. Vardır ama güzelim, siz oraya kadın hafız olmak için, İmam - Hatip okulu imtihanına gitmediniz ki...

Daha bir çok resimlerinizi gördüm. Siz de öteki güzeller gibi eteğinizi açıyor, mayo giyiyor, dans ediyordunuz ama, o güzel yüzünüz hep asık, hep asık... Meydan muharebesi verecek kumandan mısınız? Bu suratın neye, kime güzelim?

Ama güzelim, bunda senin ne suçun var? Belli ki buradan seçilmişsin, bizim malımızsın. Değil öyle beş on güzel, beş on bin güzel arasından bile seni elimle koymuş gibi bulup çıkarabilirim.

Artık burasını bir zaman için unut güzelim. Biliyorum, burama yolda, otobüste, vapurda, her yerde somurtmaya, surat asmaya mecburdun. Yanılıp da birazcık gülüversen. Bâzı sulu herifler yılışırlar. Lâf atmadan, el atmadan kendini başka türlü koruyamazdın. Biliyorum, burada kime baksan, suratlarından düşen bin parça olur.

Biliyorum, burada... Hayır, siz şimdi unutun bunları. Unutun da biraz, birazcık gülün güzelim. Bâzı resimlerinizde güldüğünüz oluyor ama acı... Acı acı gülüyorsunuz, sanki nutuk dinlemiş gibi, tıpkı bizim gibi... Buradaki tozu, dumanı, birden kesilen suyu, kovaladıkça kalkıp kalkıp aynı yere konan inatçı sinekleri, insanı deli eden telefonu, yürürken ayağın takılan iğri büğrü kaldırım taşlarını, haftada bir zor uğrayan çöpçüyü, partiler arası münasebeti, yalnız hava gelen havagazı musluğunu, sokak satıcılarının sinir bozan gürültülerini, radyonuzun... Hangi birini sayayım, işte bütün bunları unut. Yâni bizi unut, unut da biraz gül güzelim.

Yavrum, gülmezsen kazanamazsın. Bir gülücük, bir kızı en lüks kremden, en pahalı pudradan, en iyi cins rujdan daha çok güzelleştirir.

Bak, biz yazıp çizip, politikacılar da nutuk çekip hep birden buna çalışıyoruz. Sen ister bizim yazılarımızı oku, istersen politikacıların nutuklarını, beyanatını oku... Ama unut burasını ve gül...

Gül güzelim, gül!... Gül de, gül yüzünde güller açılsın!...

YAZISIZ

İSTANBUL BELEDİYESİNDEN SAYIN HALKIMIZA

İstanbul'da kırk kadar çocuk felci vakası görülmüştür. İstanbul'un iki milyon nüfusuna göre, bu hastalık 0 binde bir demektir ki, bu nisbet sağlamların hastalardan daha çok olduğunu gösterir. Bununla beraber hastalığı önleyici şu tedbirler alınmıştır:

1 — Bilindiği gibi, çocuk felci mikrobu lâğımların denize döküldüğü yerlerde üremekte ve insana plâjlardan gelmektedir. İşte bu nokta gözönünde tutularak, esasen yapılmasına imkân olmayan İstanbul'un kanalizasyon işinden büsbütün vazgeçilmiştir.

2 — Vapurlardan ve bütün deniz vasıtalarından helâlar kısa zamanda kaldırılacaktır. Vatandaşlardan denizi kirletmemeleri rica edilir.

3 — Belediye sağlık ekipleri tarafından Marmara denizi ve Boğaz sularına günde iki defa pompa ile D.D.T. sıkılacaktır.

4 — Denize akan lâğımların plâj sularına karışmaması için, denizin içine lâğımlara yol gösteren ve üzerinde «Buradan gider» yazılı oklar konulmuştur.

5 — Son tedbir olmak üzere, bu sıcak yaz aylarında güneş ve deniz banyosundan faydalanmak isteyen vatandaşlarımıza mayo yerine dalgıç elbiseleri giymelerini tavsiye ederiz.

6 — Sahil muhafaza teşkilâtına daha dikkatli olmaları kara sularımızdan içeri hiçbir çocuk felci mikrobu sokmamaları için çok şiddetli emir verilmiştir.

7 — Çocuk felci mikrobu ağızdan girdiğinden, denizlerde de ağız açmak katiyen yasak edilmiştir.

Aldığımız bütün bu sıkı tedbirlere rağmen yine de çocuk felcine tutulanlar olursa, bu artık kendilerinin bileceği iştir.

Ş. Yalaz

YAZISIZ

Yurdagün

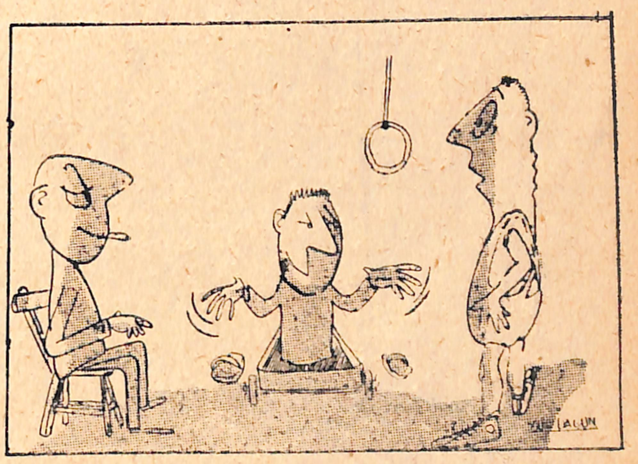

— GREKONOMENE ÇALIŞMAK İSTİYORUM

E. Nuri Erkoç

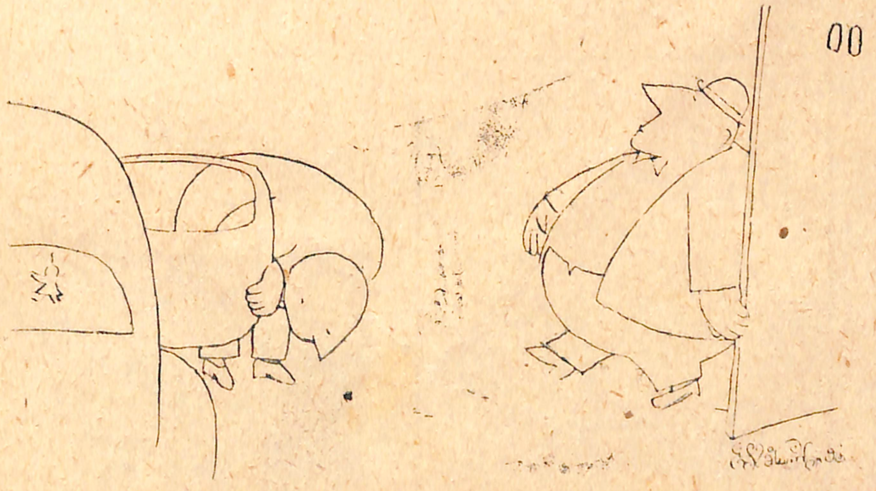

YAZISIZ

AKILLI MAHLÛKLAR

Bizim dünyamıza gökteki bazı yıldızlardan işaret geliyormuş. Tabiî bu işareti siz biz anlıyamıyoruz. Ohio Üniversitesi rasathane başkanı Dr. Krauss şöyle demiş:

«— Venüs seyyaresinden işaretler alınıyor. Bu işaretlerin, yaşayan ve akıllı mahlûklar tarafından gönderilmiş olması ihtimalleri kuvvetlidir.»

Biz Amerikalı rasathanecinin düşüncesinde değiliz. Belki yıldızlarda mahlûklar vardır ama, bu mahlûkların akıllı olmak ihtimalleri katiyen yoktur. Kafalarında zerre kadar akıl olsaydı, hiç bizim dünyaya işaret verirler miydi?

Sinan Bıçakçıoğlu

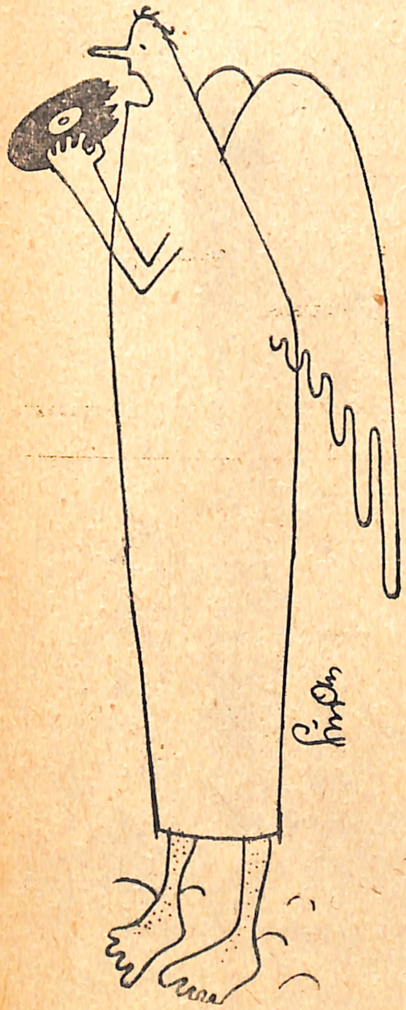

«MÜZİK RUHUN GIDASIDIR»

Oğuz Aral

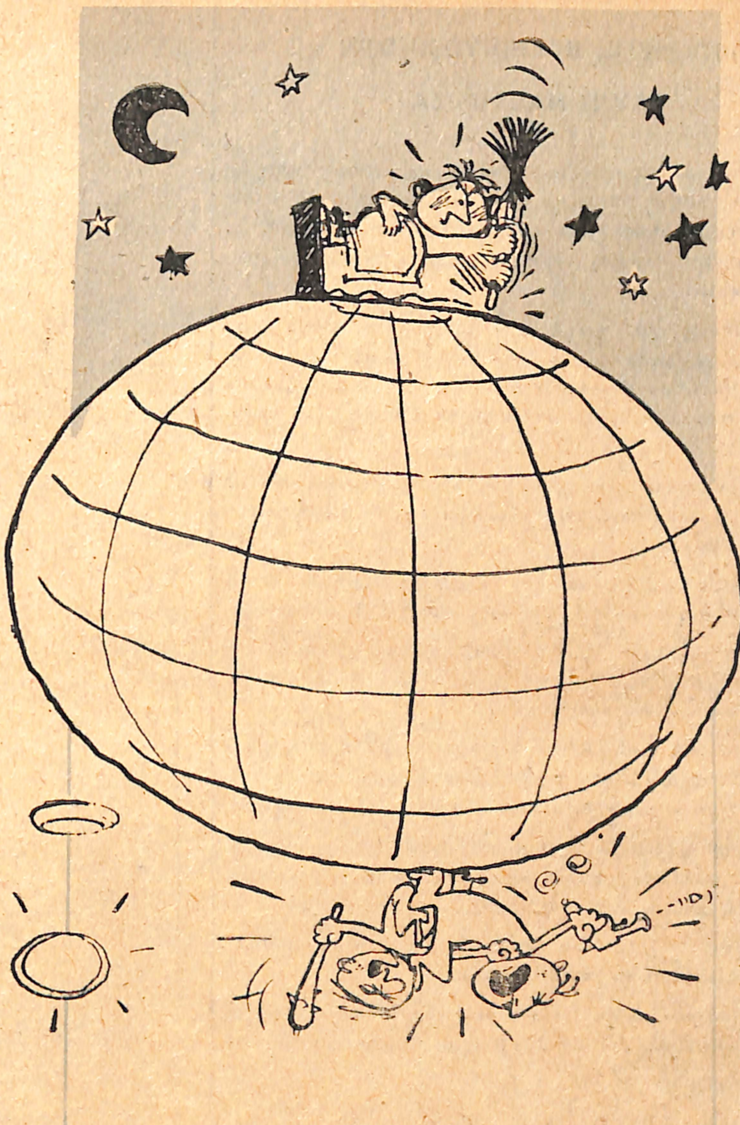

— HEEY!.. KESİN GÜRÜLTÜYÜ BE...

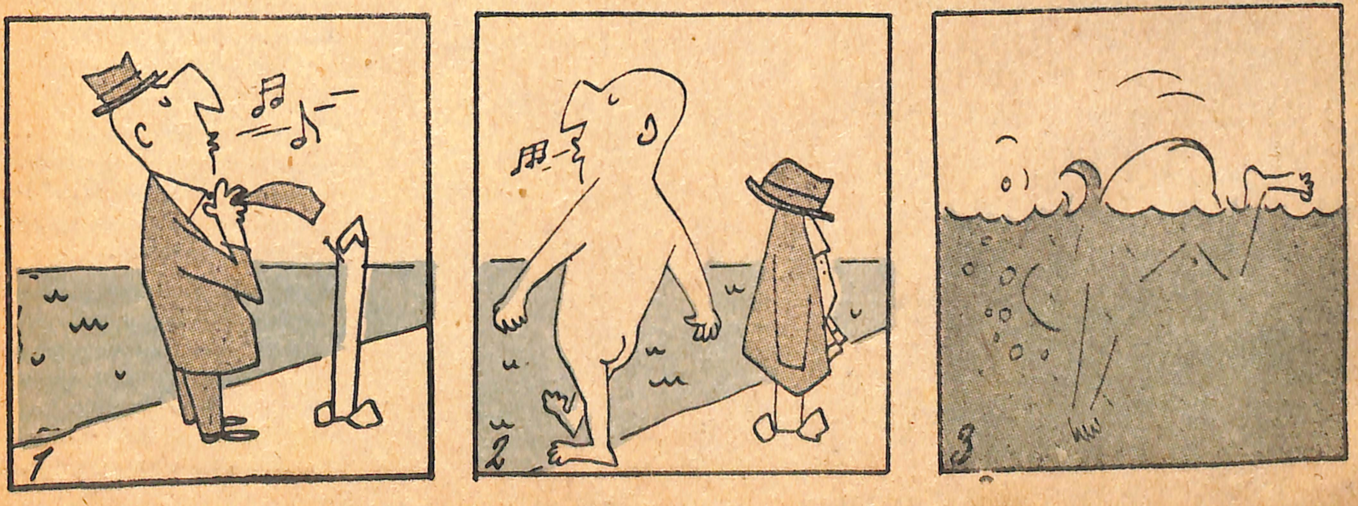

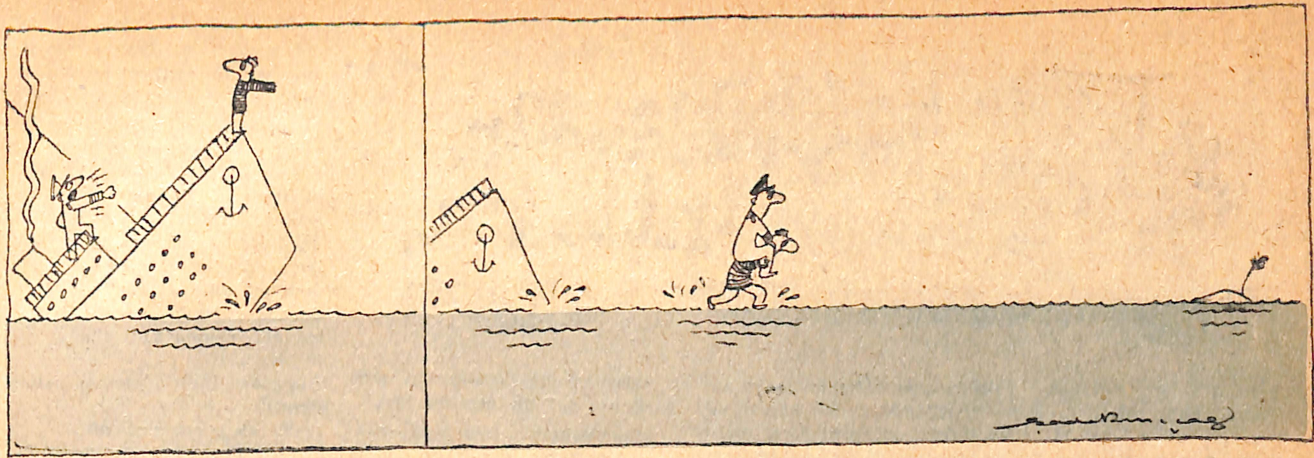

KENDİSİNİ KURTARAN KAPTAN

Ziya, bakar bakmaz insanda eski tarih mecmuası intibaını bırakan, eski Harbiye Nâzırı tarafından kendisine hâtıra verilen saati pijamasının ceketinin iliğine geçirerek dolaşan, yüzünde mülâyemetsizlikten mütevellit hafif bir memnuniyetsizlik bulunan, yatağının baş ucundaki sehpanın üstünde Nevresol, Plonidin, Nasrol Kemal, Pürjen Şahap ve Nuri'nin resimleri bulunan, eski pirlerden Şeyh Merkezî Efendinin resmini yatağının tam karşısına asan, evdekilere çaktırmadan buz dolabındaki vişne şurubunu sürahisiyle mideye indirdikten sonra âniden sancılanarak acele doktor gelmesini icab ettiren, bir gün eve gelen kadın misafirlerin yanına sivil girdiği için artık odasından çıkmamasına karar verilince oturup bütün ilâçları içince hastahaneye kaldırılmak icabeden bir adam dır.

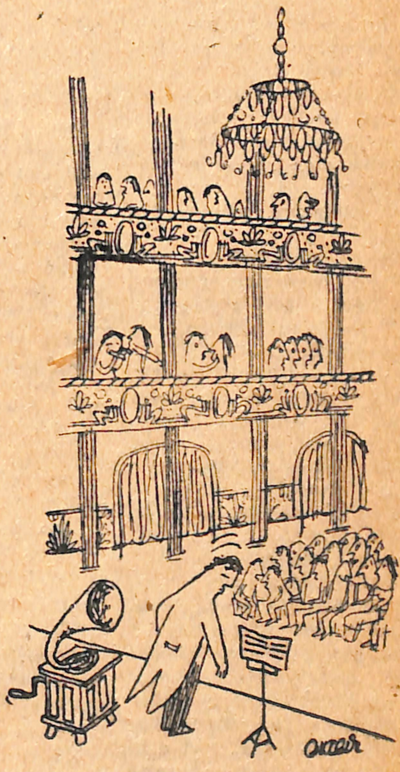

FAKİR BİR ORKESTRA ŞEFİNİN KONSERİ.

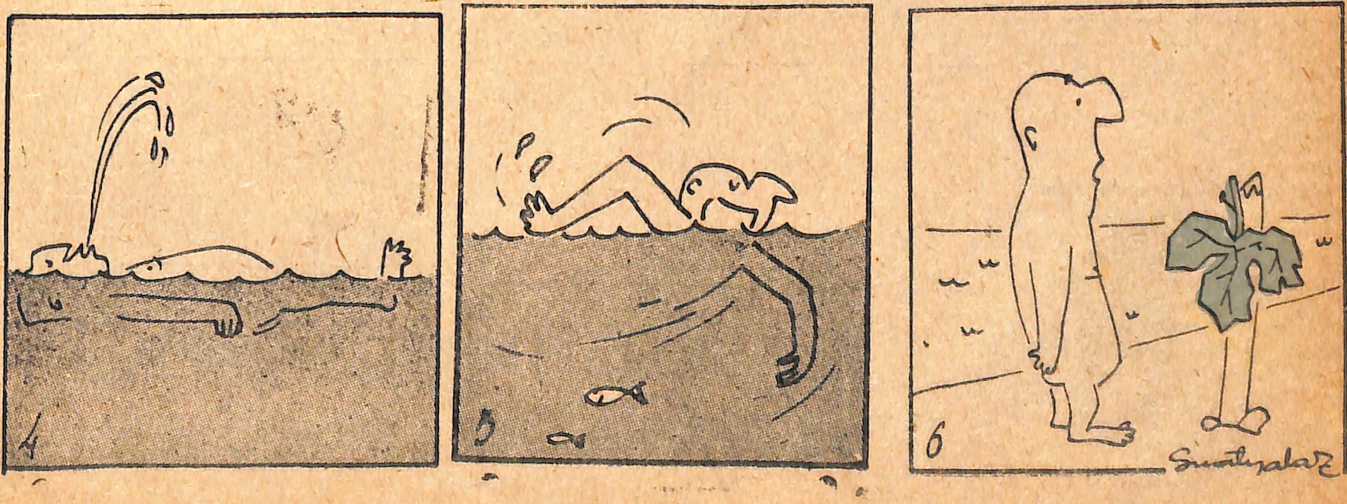

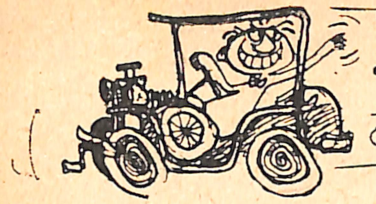

Kadillaklardan intikam..

Emirgân'da iki üç arkadaş çay içiyorduk. Şoför Halit uzaktan beni görmüş olacak ki geldi, baş ucumda dikildi:

«İşin var mı?» dedi.

«İşi olanın Çınaraltında işi ne?»

«Biraz hoşça vakit geçirmek istiyorsanız benim arabaya buyurun. Eğlenirsiniz...»

Halit çocukluk arkadaşımdır. Eski şoförlerdendir. Dolmuşlar icat edilmeden önce yine şofördü. Eh, beş on kuruşu da var bir köşede...

«Yeni mi aldın arabayı?» dedim.

«Pek eski sayılmaz!»

Biz çay paralarını verirken, «Tam Kadillakların gösteri yürüyüşüne çıktıkları saatler... İyi eğleneceğiz!» dedi.

Sokağın içine girdik. Yol kenarında külüstür bir araba yatıyordu:

«Yazık!» dedim «Yedek parçasızlıktan atılmış çürüklüğe...»

Halit güldü:

«İşte bizim taka bu!» dedi.

«Bırak şakayı!»

«Beğenemedin mi?»

«Neresini beğeneyim?»

Tekrar bir göz attım. Renk denilen bir şey yoktu. Kapılar zelzele görmüş bir gecekondu kapısı gibi çıkmıştı rezelerinden... Karoseri, arabanın üstünden kaymasın diye tellerle bağlanmıştı. Çamurluğun biri düşmüş, biri de bir toslama sonunda arabanın gövdesine yapışıp kalmıştı. Bütün bunlarla alay eder gibi bir ucu sarkmış silik bir «hususi» plâkası arkasına bir telle tutturulmuştu.

«Ne duruyorsunuz, binsenize...»

Naci:

«Çoluk çocuk sahibiyim, beni affedin!» dedi.

Ben:

«Başım gözüm, Tanrıya emanet» diye sarıldım kapıya... Çektim, kolu çevirdim, dayandım, açamadım. Şoför Halit:

«Açılmaz, zorlama!» dedi.

«Önden bineceksiniz.»

İki arkadaşı, ite kaka arkaya yerleştirdi. Beni de yanına aldı.

Şöyle bir iki yerini elledikten sonra araba saat gibi işlemeye başladı.

«Yahu!» dedim, «bu motör değil, Zenit saati!»

«Öyledir!»

Kaldırımın üstünde seke seke ilerliyorduk. Ne kadar vida, somun, ek yeri, reze, menteşe, teneke, demir parçası varsa, her biri bir makam tutturdu. Araba değil, yeni teşkil edilmiş bir belediye bandosuydu.

Asfalta çıkınca nota değişir gibi oldu. Halit. «Oyun başlıyor!» dedi.

Bütün bu teneke, demir, tahta gürültüsü içinden motörün saat gibi çalışan tıkırdısı hafiften duyuluyor, kabaran yüreğimizi biraz olsun yatıştırıyordu.

Bizim «hususi» yolun tam ortasından yavaş yavaş ilerliyordu. Halit, işine gelmeyen arabalara yol veriyor, temiz bir marka gördü mü yolunu keserek önünden ağır ağır gidiyor. Sol kolunu çıkararak «Yavaş!» işareti veriyordu. Nihayet aradığını bulmuş olacak ki yolun en sıkışık bir yerinde adamakıllı ayavaşladı. Arkadaki Kadillaktan bir baş çıktı:

«Garaja çeksen daha iyi edersin!» dedi. Yanındaki bayan gerisini tamamladı:

«Tamirhaneye!»

Direksiyondaki:

«Hayır! Mezarlığa!» diye bir kahkaha attı. Halit bize sorduğunu onlara da sordu:

«Ne o, beğenemediniz mi?»

Bayan daha alaycıya benziyordu:

«Beğenmemek mi? O da ne kelime... Bayıldık!...»

«Haklısınız, arabamın üstüne yoktur. Çok Kadillakları cebinden çıkarır!»

«Mal kendini gösteriyor, sen yoldan çekil de geçelim biz...»

«Geçebilirsiniz, işte meydan!»

Kadillağı bir romorkör gibi asfaltın en geniş yerine çekti çıkardı. Başını tekrar uzatarak:

«Buyurun geçin!» dedi.

Hafiften gaza bastı. Araba, bir yarış atı gibi atıldı ileriye. Kadillak hizasına gelince tekrar hızlandı. Kadillak da hızlanarak tam geçecekti ki... Bizim taka ok gibi fırladı ileriye... Yıldırım gibi gidiyordu. Yarış başlamıştı.

Biz hayretle takayı inceliyor, bu hızın nerden geldiğini anlamaya çalışıyorduk. Bizim kadar Kadillaktakiler de hayretteydi. Hele şık bayanın sinirden yüzü kıpkırmızı olmuş, yanındaki sportmen arkadaşını zorluyordu. Bir aralık bize yetişir gibi oldular. Hattâ yetiştiler de... Bu Halit'in bir oyunuydu. Onları kızıştırmak için. Başını uzatarak:

«Beyim» dedi, «yeni öğrendiniz galiba araba kullanmayı?»

Centilmen yarışçı:

«Pek yeni sayılmaz!» diye dişlerini sıkarak cevap verdi.

«Şu halde Kadillakta iş yok!»

«Nasıl iş yok... 55 model!»

«56 ları çıktı... Belki onlar benim çürük Fordu geçebilir!»

Yol tıkanmıştı. Kadillaktaki bayan yanındakine:

«Bırak direksiyonu bana!» dedi. Adam istemeye istemeye geçti sağına.

Halit keyiften bayılıyordu:

«Bayan!» dedi, «biz Kilyosa doğru şöyle bir gezinti yapacağız. Arabanıza güvenirseniz buyurun!»

Bayan cevap vermedi ama bu teklif çok hoşuna gitmişti.

Yol açılınca bizim taka atıldı ileriye... Kadillak da arkasından. Biz hızlandıkça onlar da hızlandı. Kadın güzel kullanıyordu. Bir ara Halit:

«Şimdi bizi geçecek!» dedi. Az sonra dediği de oldu. Bayan çalımla yanımızdan rüzgâr gibi süzüldü.

«Aman Halit!» dedim. «Bas gaza!»

«Merak etme, geçemez!»

«Geçemez olur mu, geçti bile...»

«Geçemeeez!»

120 ile gidiyorduk. Kadillak bizden 150, 200 metre kadar ilerdeydi. Halit «Şimdi bakın!» dedi. Bizim taka kanatlanmıştı sanki... 160... 180... 200... Nerdeyse tekerlekler kalkacaktı yerden. Kadillak'ı toz bulutuna gömerek geçtik... Geriye dönüp baktığımız zaman ne Kadillak vardı, ne kaldırdığı toz...

Normal yürüyüşe geçince:

«Yahu, Halit!» dedim. «Bu âfet ne böyle!»

«Otuz beş senelik şoförüm. Otuz beş senedir bu Kadillaklardan neler çektim bilemezsiniz! Fransaya bu takayla sırf bu iş için gittim. Yarış kazanmış bir markanın taktırdım motörünü. Artık bütün zevkim bu. Kadillakları deli etmek!...»

Kilyosa bir gazinoya yanladık. Beş on dakika sonra da Ankara plâkalı Kadillak göründü. Bayan yüzü gözü toz içinde geldi masamıza dayandı.

«Nedir bu iş!» dedi. «Anlayamadım.»

Halit keyifli keyifli gülüyordu:

«Ne var, dedi, anlamayacak!»

«Bu külüstür araba Kadillakı nasıl geçer?»

«Geçer tabiî... Kaç senedir araba kullanıyorsun bayan?»

«Beş!»

«Ben otuz beş... Müsaade edin de geçsin!»

FREN

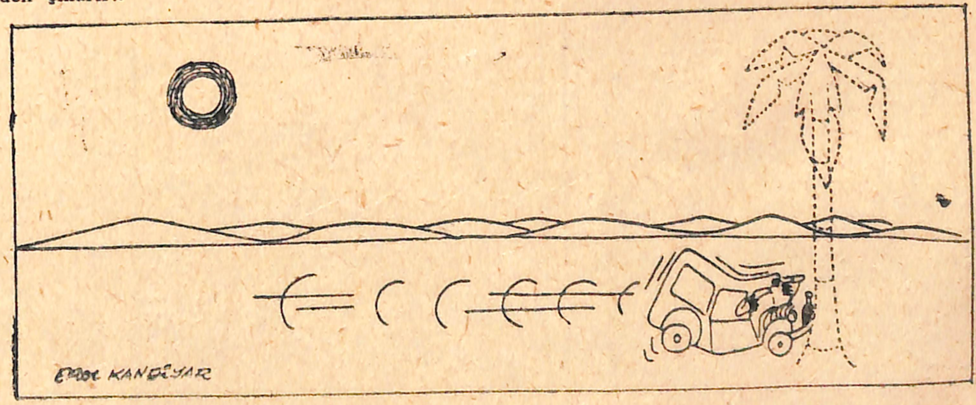

E. Kandiyar

BAŞTAN ÇIKMAK

Memleketimize sık sık tanınmış yabancı misafirler gelir. Bu ünlü yabancıların gelişine elbette seviniyoruz. Yalnız bir şey var, bu misafirler konuşuyorlar. Evet konuşuyorlar.

eselâ bakın, geçen hafta içinde ünlü bir Amerikalı ile bir İngiliz neler diyor? New - York Üniversitesi Amme Enstitüsü Profesörü William Renan şöyle demiş: «Amerikada üniversite eğitim üyeleri, hükûmetin sosyal, ekonomik ve politik tutumunu hiçbir kayda bağlanmadan tenkid edebilir.»

İstanbul'a gelen bir İngiliz Scotland Yard'ın kırk yıllık komutanı «İngiliz polisi tamamiyle tarafsızdır, siyasete âlet edilemez» demiş.

İşte bu yabancılar böyle... Gelir, bir çivi koyar, giderler.

İnsan doğrusu bunların dost mu, düşman mı olduklarını kestiremiyor.

«— Ne konuşurlarsa konuşsunlar, sana ne?» demeyin. Hiç öyle şey olur mu? Hepimiz insanız. Bir kendimizi tutarız, iki kendimizi tutarız, ya bir de onları dinleye dinleye baştan çıkarsak ne olacak?

İNSAN ÖMRÜ

Gazeteler sık sık insan ömrünün uzatılacağı haberini yayarlar. Yeni bir haber: Bir Amerikalı doktor, insan ömrünün 120 seneye kadar uzatılacağını söylemiş.

Bu haberleri okudukça korkuyorum, ödüm patlıyor. Ya sahiden uzarsa... İnsan ömrü böyle askerlik müddeti gibi uzatılınca, acaba herkes için mecburi mi olacak? O zaman yandık. Ya günün birinde, biz ayağımızı tez tutup ölmeğe vakit bulamadan:

— Efendi, ölemezsin! İnsan ömrü 120 seneye çıkarıldı... derlerse, ne olacak hâlimiz?

Biz şöyle doğru dürüst altmış sene bile insan gibi yaşıyamazken yüz yirmi sene ne yaparız? 120 sene bu, dile kolay, yat kalk bitmez. İlle de insan ömrünü uzatacağız diye tutturacaklarına bir hayır sahibi doktor çıksa da, insan ömrünü kısaltsa daha hayırlı iş yapmaz mı?

120 yıl değil, 120 ay, hattâ 120 hafat yaşıyalım ama böyle değil, tadıyla tuzuyla yaşayalım. Var mı bunun bir çâresi?

NEYE 24?

Millî Eğitim Bakanı Ahmet Özel bu sefer İstanbula gelişinde şöyle demiş:

«— Hazırladığımız ön projelere göre 25 yıl sonra Türkiyede 24 üniversite olacaktır.»

Neden 24 üniversite de 240, hattâ 240 bin değil. Açmışken açıverelim gitsin. Nasıl olsa 25 sene sonra...

YAZISIZ HİKÂYE

E. Nuri Erkoç

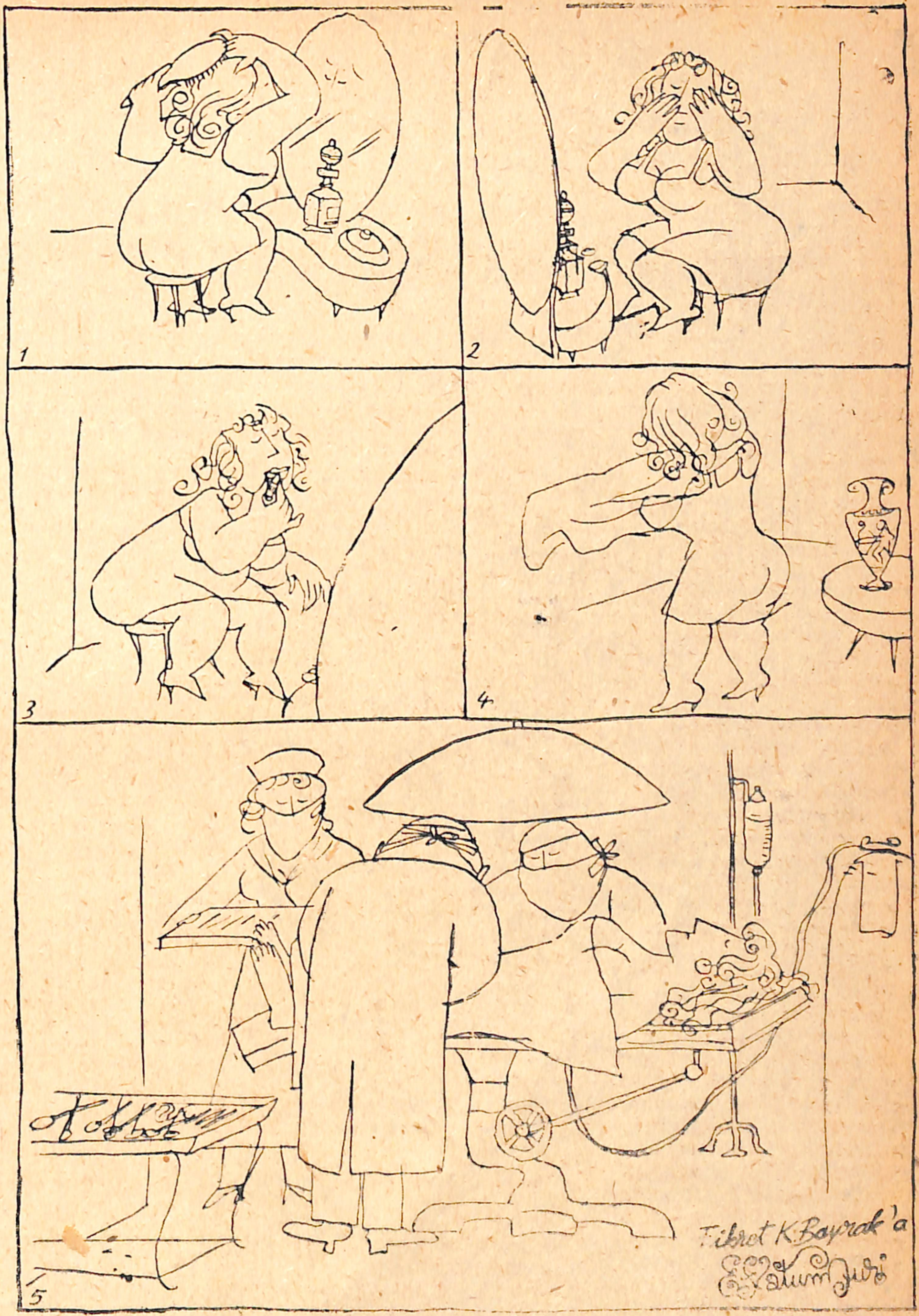

MESUT ÜLKE

Moris Spivack adında muharrir, ressam, avukat olan bir Amerikalı, dünyanın en mesut ülkesini aramak için dünya gezisine çıkmış. İstanbul'a da gelen Amerikalı yazar «Nerde olursa olsun, bu mesut ülke Himalâyaların tepesinde Afrika ormanlarında da olsa onu arayıp bulacağım!» diyor. İnsanlar içinde bulundukları saadetin farkında olmazlar. Mr. Moris de İstanbul'a geldiği halde hâlâ dünyanın en mesut ülkesini arıyor. Neden İstanbul'un dünyanın en mesut ülkesi olduğunu anlatalım.

Mr. Moris'in elinde ressamlık, muharrirlik, avukatlık gibi üç meslek var. Şimdi sayalım:

— İstanbul'da resme değil, resmi'ye kıymet verilir ve resme kimse metelik vermez. Böyle olunca Mr. Moris aç kalmamak için ressamlıktan vazgeçer, böylece daha az çalışır, daha az yorulur.

2 — Muharrirliğe gelince... Mr. Morris yazı yazmadan önc elbette bir kere basın kanunu nu okur. Artık ondan sonra d göz göre göre kendisini bası savcısının kolları arasına ata cak değil ya... Yazı yazmakta da kurtulur, rahatlar.

3 — Kala kala bir avukatlı kalır. İstanbulluların yarısın mahkemede işi vardır, öbür y rısı da zâten mahkemelerde görür. Mr. Morrison da avuka lık yaparak bol bol iş bulur.

Daha hâlâ dünyanın en mesu ülkesini aramanın bir mâna var mı?

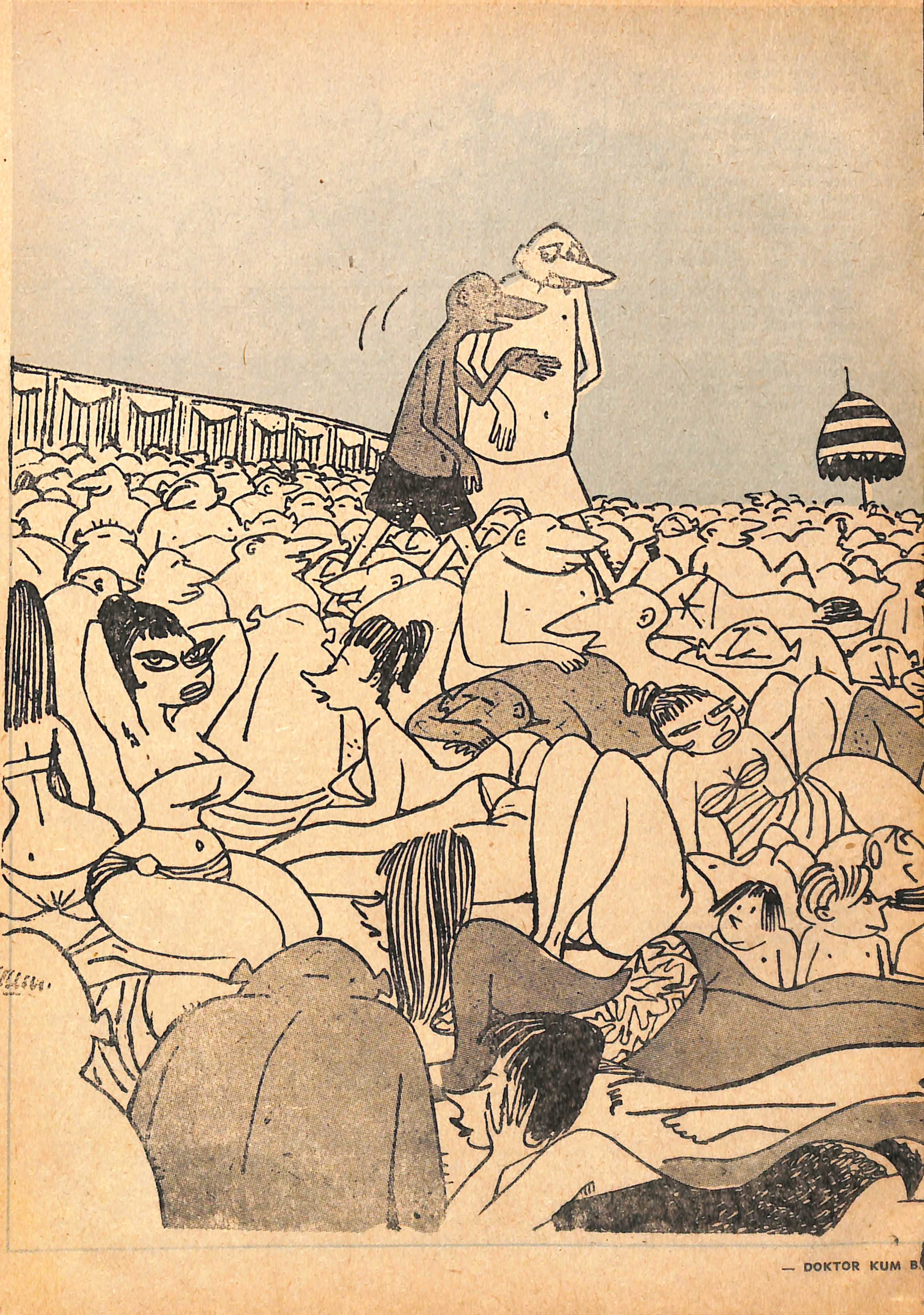

— DOKTOR KUM B

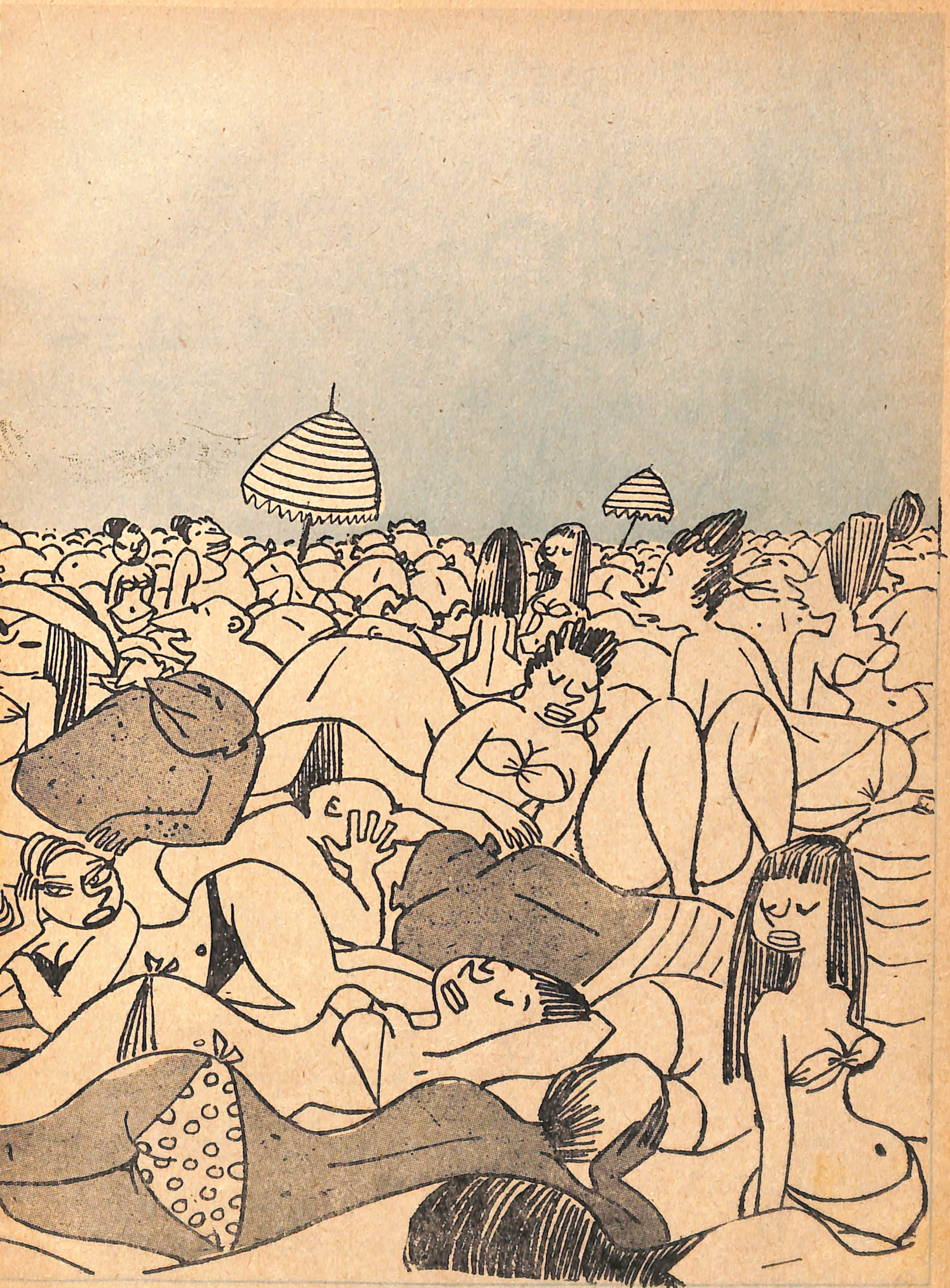

OSU TAVSİYE ETTİ DE!..

T. Selçuk

C. Pichard

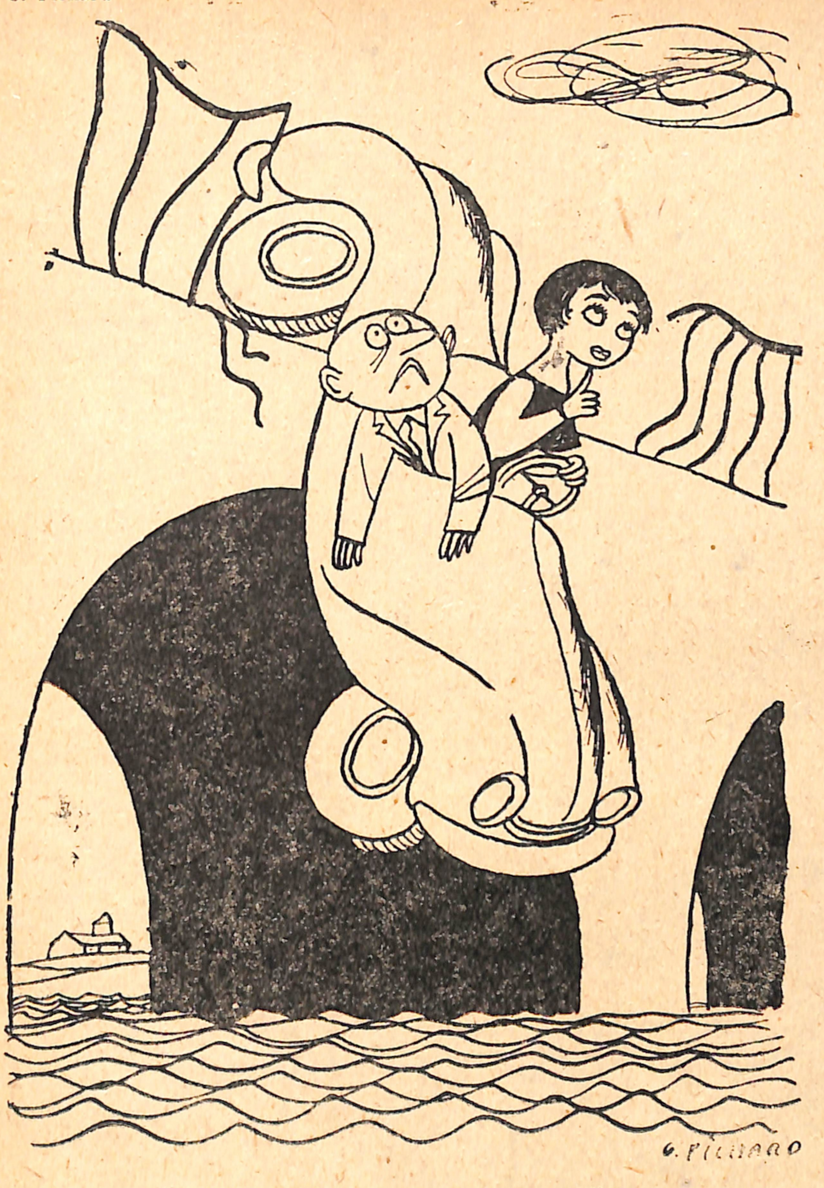

— HIIM... GERİ VİTESE NASIL TAKILIRDI BAKİİM...

E. N. Erkoç

MÜZEDE

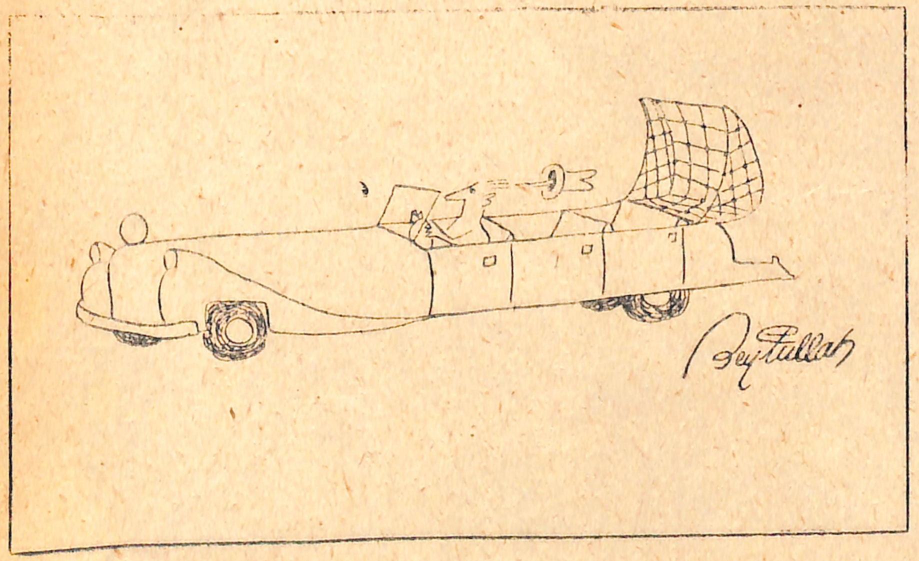

N. A.

TEDBİR

G I K

İnsanlarda büyük adam hastalığı vardır. Bir şehre giderseniz, artık size anlatırlar da anlatırlar:

«— Burada kahve içmişti.»

«— Bu eşiği görüyorsunuz ya, o bu eşikten üç defa atladı.»

«— Şu rafta altın zarfta duran bardakla çay içmişti.»

«— Bu ev onun hâtırasına ayrıldı, müze yapıldı. Burada öğle uykusuna yatmıştı.»

«— Bu helâ var ya...»

Bu tarih gösterileri, hâtıra dalkavukluğu Avrupa şehir ve kasabalarında turist çekmek için o kadar çok yapılıyor ki insan artık gık diyor.

— Aman, aman onun gelmediği, uğramadığı bir köşe olsun.

Elbe adasına giden turistler de adım başında kendilerine gösterilen Napoleon hâtıralarından artık bıkmışlar, usanmışlar. Hangi taşı kaldırsan altından bir Napoleon çıkıyor. Napoleon'un çıkmadığı delik yok. Bu yüzden turistler adaya gelmez olmuşlar. Bunun üzerine bir otel sahibi otelinin cephesine büyük bir tabelâ asmış. Üzerinde şunlar yazılıymış:

«Napoleon hiçbir zaman buraya ayağını atmadı ve atmayacak!»

Semiramis

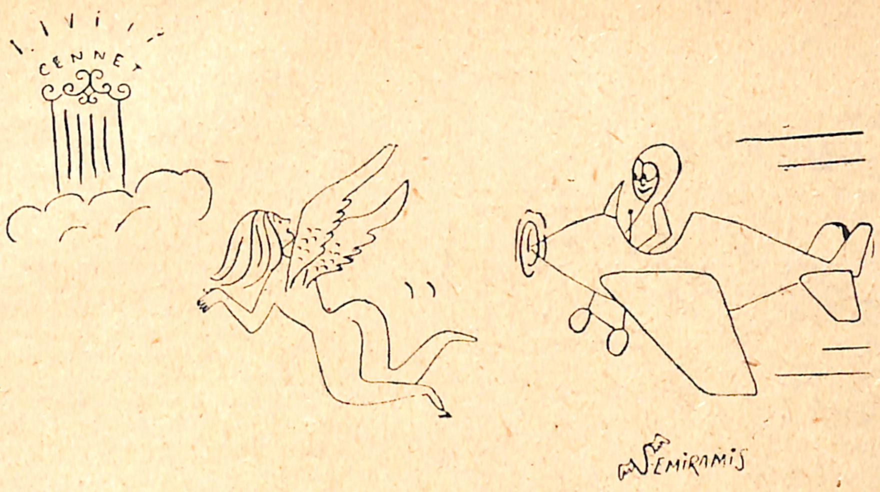

— RİCA EDERİM ARTIK PEŞİMİ BIRAKIN MUHİTİMİZE GELDİK...

İDARE

Konfüsyüs «karısını idare edemeyen devlet idare edemez!» demiş. İdare edilecek kadınlar o zamanmış. Sayın Bay Konfüçyüs gelsin de şimdikileri idare etsin, görelim onu.

Fransa Millî İstatistik teşkilâtı bir inceleme yapmış, yalnız Fransa'da çeşitli iş idare eden tam üç milyon beş yüz bin kadın varmış. Eskiden idare erkeklerin elindeydi, şimdi kadınların. İşleri kadınlar idare ediyor da erkekler ne yapıyor? Onlar da vaziyeti idare idare ediyor...

ANLIYAMADIM

İngiltereyi Almanların bombaladıkları zamanlar... Mister Smith'in evine bir bomba düşer, ev yerle bir olur.

Kurtarma ekipleri gelirler, tuğlalarla putrellerin arasından Mister Smith'i sağ salim çıkarırlar.

— Nasıl, iyi misiniz, bir şeyiniz yok ya?.

— Hayır bir şeyim yok, fakat hâlâ anlıyamadım, yüz numaraya gitmiştim, işimi bitirdikten sonra suyun zincirini çektim bütün ev aşağı iniverdi!..

MUZİPLİK

İriyarı birisi meyhaneden içeri girdi:

— Burada kimin adı Sabri?

Kimsede ses yok:

— Kimin adı Sabri diye soruyorum?

Evvelâ kimse cevap vermedi. Biraz sonra, köşeden ufak tefek, gözlüklü bir adam çıktı:

— Benim adım Sabri...

İriyarı olan onun üzerine atladı, bir gözünü şişirdi, dişlerini kırdı. Nihayet son bir yumrukla yere yıktı ve çıkıp gitti.

Etraftakiler hemen zavallının yardımına koştular.

— Yahu herif ne istiyordu senden? Bak ne hâle soktu...

Öteki sırıtmağa başladı:

— Oh, onu aldattım ya... Adım Sabri değildi!

YAŞ VE SIHHAT

Bernard Shaw 94 yaşında ölmüştür. 90 yaşındayken, bir hâtıra olmak üzere resmini çeken bir fotoğrafçı ona şöyle demişti:

— «İnşallah, 100 yaşınıza gelince de resminizi çekerim.»

Shaw gülerek ona şu cevabı vermişti:

— «Tabiî çekersiniz. Maşallah hayli sıhhatlisiniz.»

DELİ AKLI

Delinin biri, bir tekerleği eksik bir arabada 120 km. ile gidiyordu.

Yolda polis durdurdu:

— Yahu, baksana üç tekerlek üzerindesin.

— Sahi mi? Öyleyse hangi budala bir tane daha ilâve etti?

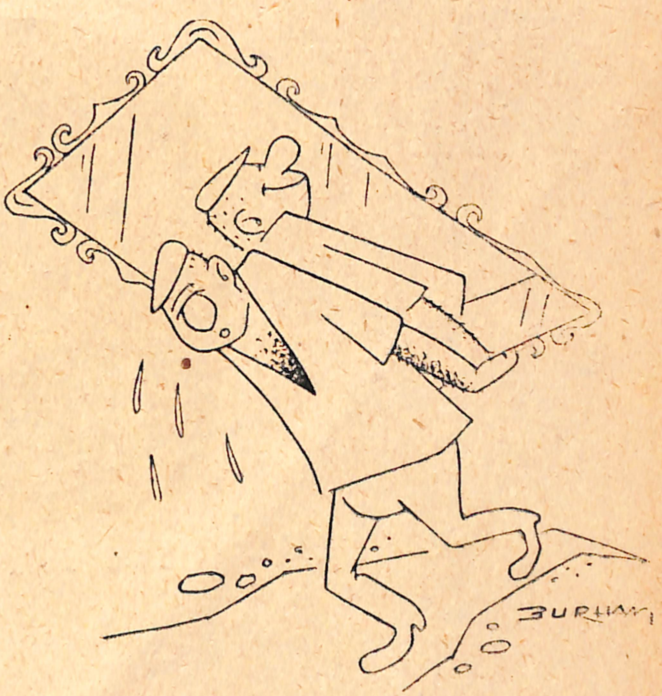

Burhan

YAZISIZ

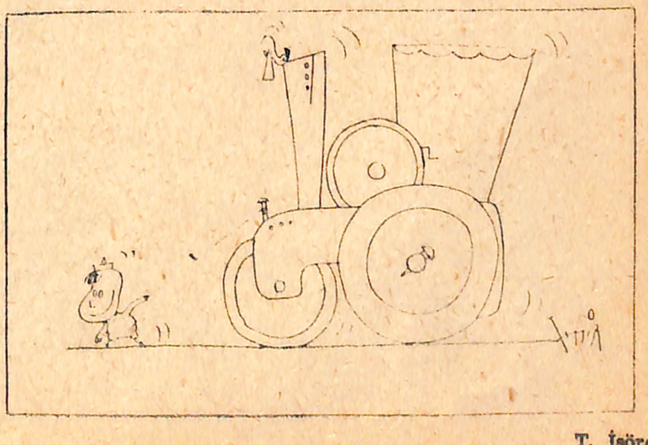

T. İşören

YAZISIZ

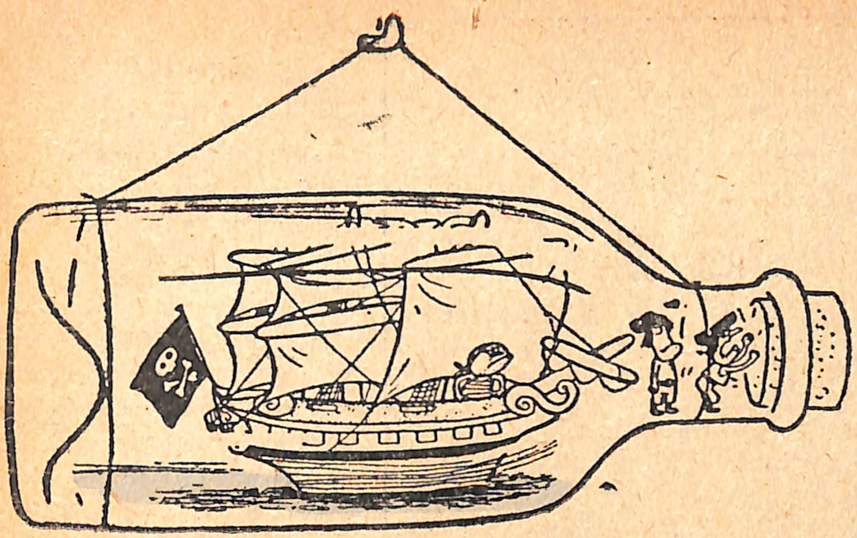

— HEEEYI AÇIN ŞURAYI BE...

Kovboylar ve korsanlar

Aşağıdaki karikatürleri ve yazıyı Alman «Gebrauchsgraphik» dergisinden iktibas ediyoruz:

Paris - Match mecmuasının sanat âlemine tanıttığı Michel Douay'ın desenleri bir karikatüristte aranan şiddetli ve sert bir hicvi, sosyal ve siyasi tenkit havasını taşımazlar.

Bununla beraber büyük sanat kabiliyetini kovboy ve korsan konularında cömertçe harcayarak dünyayı teshir etmesini bilmiştir. Holivut prodüktörlerinin elinde gülünç bir romantizm gösterisi olarak kullanılan korsan ve kovboy konularını Michel Duay'nın fırçasında büyük bir zevkle takip ediyoruz.

1

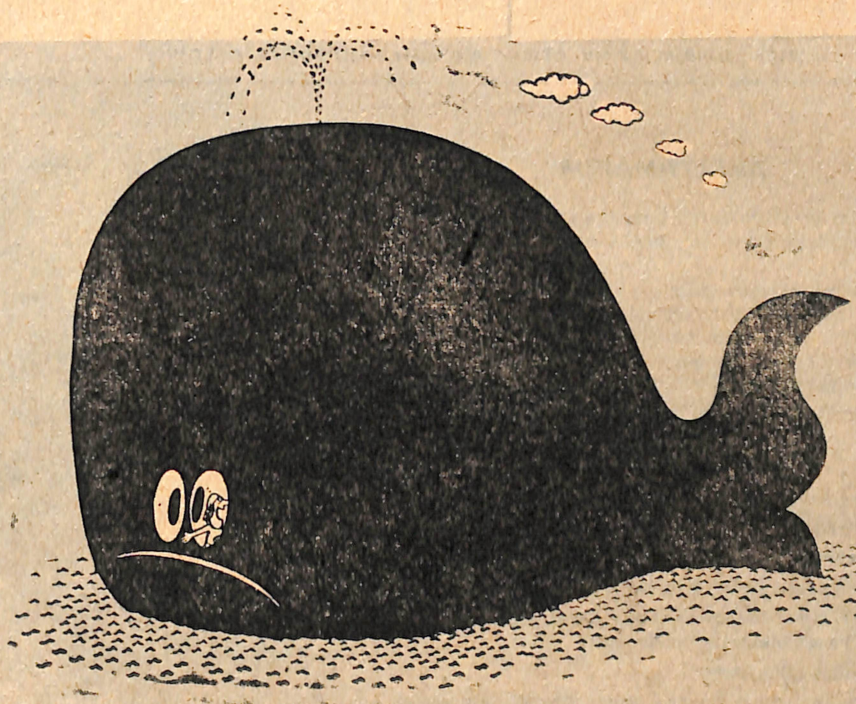

— KAPTAN!.. İŞTE DENİZİ GÖREN BİR PENCERE...

2

3

4

5

BİR YOLCULUK

Portsmouth'daki barlardan birinde, bir gemiciyle tanışan sarışın bir güzel:

— Ah, dedi. En büyük emelim batı Hind adalarına gidebilmek. Oraları dünyanın cennetiymiş.

Gemici, genç kadını uzun uzun süzdükten sonra:

— Sen üzülme cicim, diye cevap verdi. Her şeyi bana bırak.

Ve aynı gece güzel sarışını yanına alarak, limandaki gemisine götürdü. Orada onu bir cankurtaran filikasında sakladı. Sık sık yiyecek ve içki getiriyor, vaktinin çoğunu onunla beraber geçiriyordu.

Aradan 10 - 15 gün geçmişti. Gemicinin yeknesak alâkasından usanan sarışın, kaptana görünmeyi aklına koydu. Kırıta kırıta kaptanın yanına çıktı. Ve en cazibeli tebessümüyle sordu:

— Jamaica'ya ne zaman ulaşıyoruz acaba?

Kaptan şaşırmıştı:

— Jamaica'ya mı? dedi. Bir yanlışlık olacak genç bayan. Siz halen körfez dahilinde sefer yapan bir feribotdasınız.

«Argosy'den»

Oğuz Aral

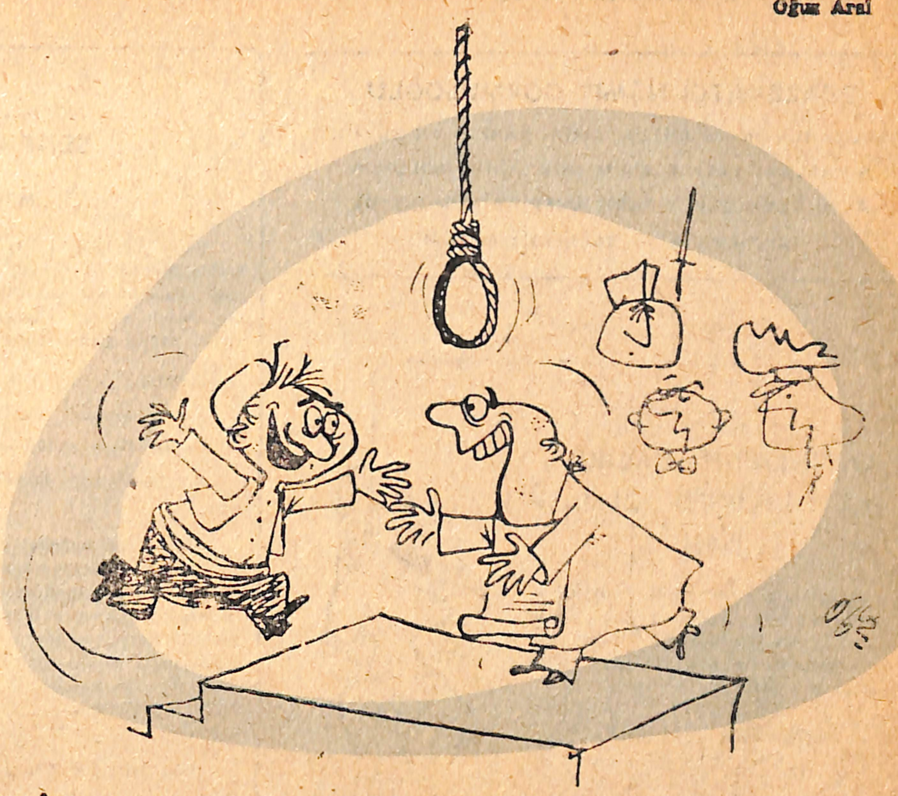

CELLÂT — VAAY... ANAM BABAM OSMANCIM... NERELERDESİN SEN YAHU... ŞÜKÜR GÖRÜŞTÜĞÜMÜZE...

MEŞHUR

Fıkra bu ya, bir Amerikalı, bir Fransız, bir İngiliz toplandılar.

Amerikalı malûm... Övündü:

— Ben, dedi, meşhur adamımdır. Beni tanıyorsunuz tabii!..

— Yooo dediler, nerden tanıyacakmışız?

— Nasıl olur yahu? Ben çok meşhur adamımdır. Ayzenhover golf oynarken beni yanından ayırmaz. Topa vuruşundan evvel mutlaka bir kere bana dokunur. Uğur getiririm ona!..

Bu övünme ağır başlı İngilizi kızdırmıştı. Gayet soğuk bir:

— Yaaa!... çekti, öylemi. Bununla beraber dostum benim kadar meşhur olamazsınız. Ben Haşmetmeap Büyük Britanya ve İngiliz imparatorluğu kraliçesinin yakın dostlarındanım, öylesine ki Liz —yakınları ona böyle der— evleneceği zaman ben cenubi Afrikada bulunuyordum. Merasimde bulunabilmem için düğün tarihini tehir etti.

Umberto —İtalyanın adı— güldü:

— Dostlar hiç biriniz benim kadar meşhur olamazsınız, dedi. Ben tatillerimi Vatikanda geçiririm. Her akşam papayla sarayın önünde bir aşağı bir yukarı dolaşırız. Bizi görenlerin birbirlerine şöyle fısıldaştıklarını işitirim: «Yahu bu Umberto ile dolaşan adam da kim acaba?!...»

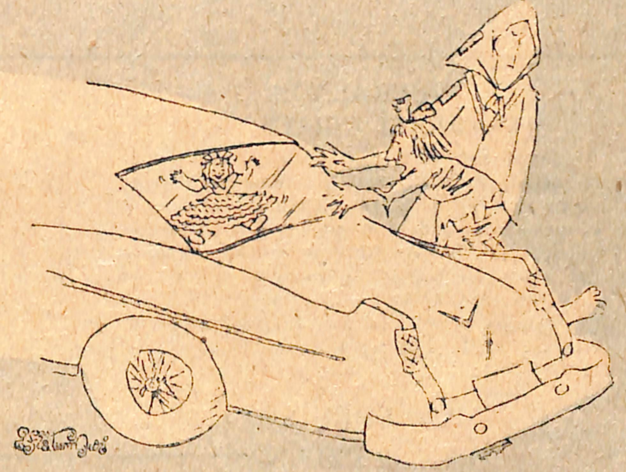

YAZISIZ

Eflâtun Nuri

YAZISIZ

Suat Yalaz

ZERZEVATÇI NÂMIT GÖRMÜŞOĞLU

BALKANLARIN VE BÜTÜN YAKIN ŞARKIN EN BÜYÜK HIYARLARI YALNIZ BİZİM DÜKKÂNDA BULUNUR ARZU EDENLERE, SİPARİŞ ÜZERİNE NÜMUNE DE GÖNDERİLİR. — TELEFON: 44 44 44

SENENİN EN CAZİP GEZİSİ

MAÇKA — SİRKECİ

Şöfer Eğriburun Niyazi'nin idaresindeki 46 modeli bir dolmuşla Maçka — Sirkeci arasında senenin en câzip kruzavyeriridir. Sabah saat sekizde hareketle, ölmez sağ kalırsak, inşallah, Allah kısmet ederse, yiyecek ekmek ve içecek suyumuz varsa, ertesi gün sabaha karşı dönülecektir.

MÜJDE:

Kaynanasından, karısından, kocasından kurtulmak isteyenler bu fırsatı kaçırmamalıdırlar.

Bu muhteşem, emsalsiz gezide neler ve nereleri göreceksiniz:

Maçka'dan hareket — Harbiye'de şoförle ilk kavga — Taksimde trafik memurunun şoföre ceza yazması — İstiklâl Caddesine yollar kapandığından yarım saat saygı duruşu — Galatasaray'da heyecanlı bir çarpışma — Tepebaşında yolcular arasında kavga — Şişhane'de saygı duruşuna devam — Banka'larda facia — Karaköyde karambol — Köprü'de yolcular arasında aşk ve kıskançlık — Eminönü'nde bir karışıklık (Ne olduğu anlaşılamaz) — Çok şükür Sirkeci'ye geliş... Cesaretiniz varsa akşama aynı yollardan dönüş.

YOLCULUĞA ÇIKMADAN YAKIN AKRABALARINIZLA, EŞİNİZ DOSTUNUZLA HELÂLLAŞIP VEDA ETMEYİ SAKIN İHMAL ETMEYİNİZ.

Ayrıca sigorta olursanız, sizden sonra karınız rahat eder.

KADINLARIN KAÇIRILMA TEHLİKESİ OLMADAN.

Arabasına binecekleri, müşteriden belediye tarifesine göre para alan, yolculara küfür etmediği gibi, parasını alınca teşekkür bile eden bir şöfer arıyorsanız,

ŞAŞARIM AKLINIZA

Müracaat: Şaşkın Bakkal'da Şöfer Nuri

FEVKALÂDE MANZARALI KİRALIK KAT

Şehrin merkezi yerinde, çok işlek bir sokakta, helâsı, mutbağı, suyu, elektriği, havagazı olmakla beraber, fevkalâde iç açıcı manzaralı, altı metre karşısındaki apartmanın perdeleri gece gündüz açık duran, röntgenciler için bilhassa çok uygun bir tek oda, dürbünüyle beraber pazarlıksız altı yüz liraya kiralıktır.

Müracaat: Kiralık odanın karşısındaki perdeleri her zaman açık katta oturan bayana.

ŞEHİRDEN PORTRELER

KADIN BERBERİ

FERNANDEL DEĞİL MEŞHUR MAHMUT

GÖRÜLMEMİŞ UCUZLUK

Her evin, her ailenin, her vatandaşın en zaruri ihtiyacı olan

HELİKOPTER PERVANE DİŞLİSİ

TELEVİZYON İÇİN CAM MACUNU

HİDROJEN BOMBASI USKUR VİDALARI (Biraz kullanılmıştır)
TİMSAH DİŞLİLERİNİ AYIKLAMAĞA MAHSUS KÜRDANLAR
ve daha pek çok lüzumlu ve zaruri ihtiyaç maddeleri müessesemize gelmiş bulunmaktadır.

Ucuzluktan faydalanarak bu mallardan vatandaşlarımızın hiç olmazsa ikişer üçer tane almaları yüksek menfaatleri icabıdır.

TÜRK - AMERİKAN İŞLETMECİLİĞİ MÜMESSİLİ

İZAK VATURİ VE OĞULLARI MİŞON VATURİ, MOİZ VATURİ, MORDHAY VATURİ VE DAMATLARI YASEF, JAK, NESİM TÜR ANONİM ŞİRKETİ

GEÇEN SAYIYA KAZA İLE GİREN ASLANI TARZAN SAYFASINA FIRLATTIM!
SABOR ROBOT-ADAM
hayk mammer
ŞİMDİ SIRA, BENİM VARYETEMELAHATİMİ ÖLDÜREN NAMUZSUZ KAATİLE GELMİŞTİ...
BİRAZ SONRA KATİLİN ÇADIRINA GİRDİM...
GİRİŞ 1 LİRA
MERHABA İTOĞLU... YAKAYI ELE VERDİN ARTIK...
...MELAHATİ SEVİYORDUN... ONU BENLEN GÖRÜNCE KISKANDIN... KIZI GELİP ÖLDÜRDÜN... SENDEN KİMSENİN...
BAY-BAY CANIM! TİYATROYA GEL EMİ?
E!
ŞÜPHELENMİYECEĞİNİ DÜŞÜNDÜN... AMA CİNAYET YERİNDE BIRAKTIĞIN ÇARKDİŞLİŞİ SENİ ELE VERDİ...
SIKI DUR GELİYORUM
GÜÜM!
OOOFF!
HIRSLA KAATİLE SALDIRDIM.. FAKAT...
—DEVAMI VAR—

GEBRAUCHSGRAPHIK — M. DOUAY

— NE BAKIYORSUNUZ ÖYLE... HİÇ HAYALET GEMİ GÖRMEDİNİZ Mİ?

J. THURBER'den bir hikâye

PERVANE VE YILDIZ

Genç, hassas bir pervane vaktiyle gönlünü bir yıldıza kaptırmıştı. Meseleyi açtığı anası, kendisine nasihat edip, gönlünü bir yıldıza vermektense bir idare lâmbasına vermesi gerektiğini söyledi. «Yıldızlar peşinden koşulacak şeyler değildir» diyordu ana. Babaya gelince, ona göre asıl idare lâmbaları ile ilgilenmek gerekirdi, çünkü idare lâmbaları ile bir sonuca varılabilirdi, halbuki yıldızların peşinde koşmak tamamen boştu, boşunaydı, nafileydi.

Ama oğul, ne anasını, ne de babasını dinledi. Her Allahın akşamı ortalık kararırken yıldızın peşine düşüyor, her sabah gün ağarırken, boşa giden didinmeden yorgun düşüp yuvasına dönüyordu.

Günün birinde babası kendisine: «Aylardır kanadının birini bile olsun yakmadın evlât» dedi, «bana öyle geliyor ki bunu hiçbir zaman beceremiyeceksin. Erkek kardeşlerinin hepsi sokak lâmbalarının etrafında dönmekten kanatlarını adamakıllı yaktılar; kızkardeşlerine gelince, onların da kanatları evdeki lâmbaların etrafında dolaşmaktan yandı. Davran artık bakalım, göster kendini artık, yak kanatlarını da görelim bir! Koskocaman pervane oldun daha vücudunda tek bir yanık bile yok!»

Pervane evden çıktı gitti ama, ne sokak lâmbalarının, ne de ev lâmbalarının etrafında dolaştı. Tutup yine, yirmi beş trilyon mil uzaktaki yıldıza ulaşmayı denedi. Yıldıza hiçbir zaman varamıyor, ama her gece yeniden deneme sini tekrarlıyordu. Moruyup da saçı sakalı ağarmış bir pervane hâline girince artık yıldıza ulaştığını hayâl etmeğe, kendi kendini buna inandırmağa, üstelik bütün âleme de yıldıza ulaştığını ilân etmeğe başladı. Bu, onun kalbini derin ve ihtiyar yaşına kadar devam eden bir saadet duyusuyla doldurdu. Ana babası, erkek ve kızkardeşleri işe daha genç yaşlarında yanarak öldüler.

Alınacak ders: Üzüntü, keder dolu dünyamızdan uzaklaşabilen bugün de yarın da saadet içindedir.

BOSC

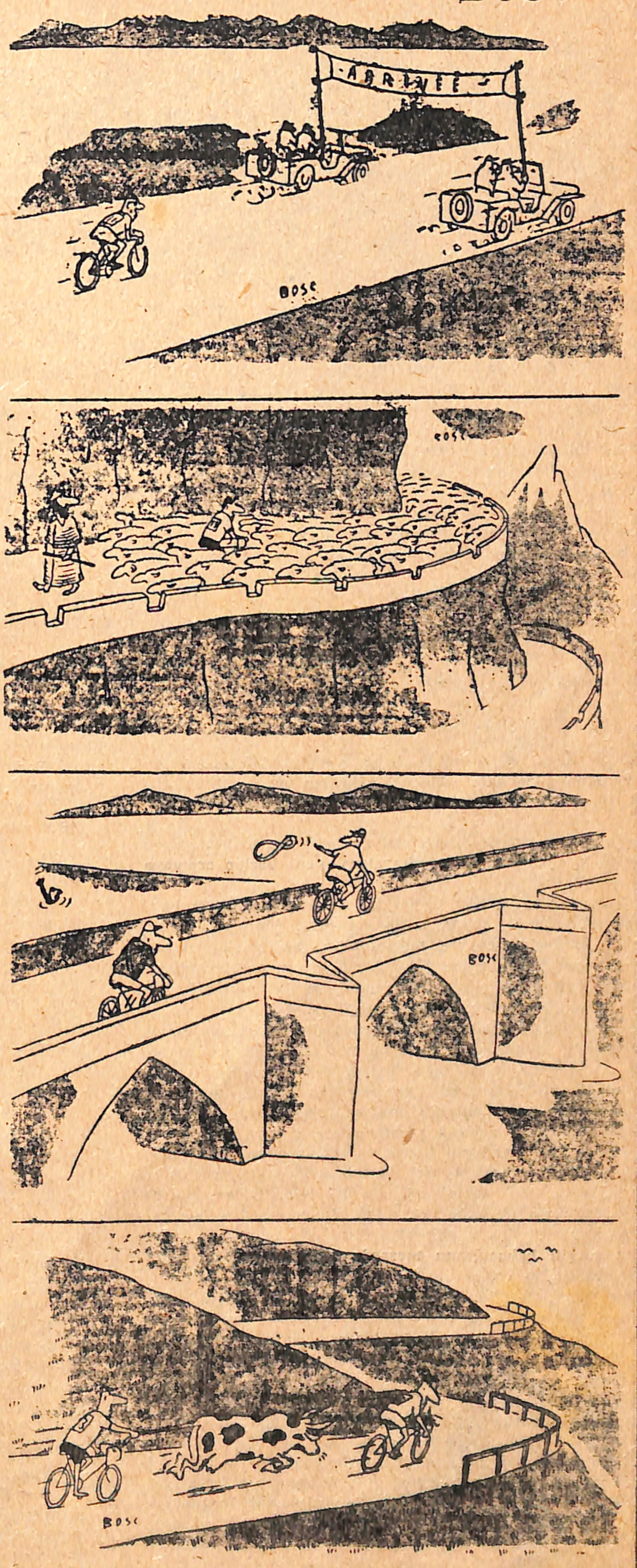

BİSİKLET ÜZERİNE DÖRT KARİKATÜR

İşin kötüsü fısıltılar bizim kulaklarımıza, her ağızdan bir şey ilâve edile edile, ilk çıktıkları yerden çok daha müstehcen olarak geliyordular.

Nihayet hikâyelerin kahramanını göreceğimiz gün geldi. İskenderiye sokaklarında evlerin balkonları, tahtında uyuklamağa gelen babamı alkışlar pozunda Mark Antuanı gözleyen kadınlarla doldu.

Şeffaf tül elbiseleri içinde titreşen bu binlerce güzel kadının elinden, bu süvariyi elde edip edemiyeceğim beni korkutuyordu.

Bakalım, harplerde düşman askerlerini yok ederken, galip geldikten sonra, yenilmiş şehirlerin kadınlarını öldürdüğü kadar hayat hediye eden bu şımarık komutan karşısında ne yapacaktım.

II

Hiç bir şey yapmadım. Çünkü bazı erkeklerin zekâ ile değil bir kaç kilo etle idare edildiklerini biliyordum. Onu avucuma almam için ise biraz daha tombullaşmam lâzımdı.

III

Tombulaşmayı beklerden de boş durmadım tabi.... Her kilonun kendine göre elde edileceği erkekler vardı. Bütün mesele ağırlığının altından kalkamıyacak karakterde birini bulmadı.

Ben onları ararken, babam, tahtta uyuklamak. Romalılara borç ödemek, içmekten öbür dünyalara, yeni hazlar aramaya gitti.

Biz dört kardeş, içimizden pek gelmese bile, adetlere uyarak onun ardından bir miktar adabı muaşeret göz yaşı döktük.

Küçük kardeşim, cenaze merasiminin, en acıklı rol yapılması gereken faslında, her ne kadar babamın enfiye kutusunu kendine vermemiz için patırtı çıkardıysa da, ruhi âyin gene de miktarı kâfi ciddiyet içinde geçti.

Her cenazenin hüzünlü tarafının ardında, bir takım neşeli ümitler olduğu gibi, bizim, peşinden tuzlu göz yaşları akıttığımız kutsal ölümüz de sevinmemiz için bazı şeyler bırakmıştı.

En küçük kardeşimiz, babamın, düşman orduları karşısında kaçması, sevgilileri önünde ona kahraman pozu verdiren şahlanmalarıyla hayli dostluk gösteren beyaz atına musallattı.

— Üzerine yük yükleyip tüccarlık oynıyacağım, diyordu.

Benim bir kız olarak ticaret yerine sadece rahata ihtiyacım vardı. Bana bıraktığı taht, içinde ılık aşk rüyaları gördüğüm kuş tüyü yatağım kadar yumuşak olmamakla beraber gene de üzerinde rahatça uyuklıyabilirdim.

Zaten sevgili babacığımın mezarda burnu bile düşmeğe kalmadan tahtın meyvaları önünme yığılmağa başladılar.

— Kıraliçem, siz dünyanın en güzel kadınısınız, diye ayaklarıma kapananlar çoğaldı.

Güzelliğine güzeldim. Başımda incik boncuktan yapılma bir taç olmadan da, bir sürü iti yerlerinde süründürecek güzel taraflarım vardı. Buna rağmen iğilmelerde, cinsiyetimden önce mevkiim rol oynuyordu.

— Kıraliçe, diyorlardı.

Ben ise:

— Nefis bir kadın, demelerini arzuluyordum.

Beni kızdıran şey, erkek adı altında dolaşan eşeklerin ufacık bir taca güzel bir kadından daha ön plâna almalarıydı.

Saraylarda, çocukluğumdan beri hoşuma gitmeyen tek şey, komutan, filozof, maliyeci şu bu gibi yaldızlı kelimeler ardında dolaşan bir takım budalaların, tahta geçenlere yaptıkları dalkavukluklardı.

O mendebur koltuğa, geviş getiren bir öküz dahi konsa.

— Evet efendim, tam buyurduğunuz şekilde... Zaten siz yer yüzünün en parlak zekâsına sahipsiniz, kabilinden tekerlemeler savuran o çanak yalayıcıları etrafımdan defetmek istiyordum.

Dik sözlülüğü yüzünden babam zamanında 17 kere idama mahkûm edilen filozof Dimitrios, bana:

— Kızım, dedi, boşuna zahmet etme... Tahtın bu gibi aşağılık insanlar için büyük bir cazibesi vardır. Onları ne kadar kovarsan kov, gene gelirler.

— Şehirden sürelim.

— Atlar nasıl at sineklerine katlanıyorsa sen de onlara alışmaya bak. Hem dalkavuklarla çevrilmek tatlı bir şeydir. Uyuz olmağa benzer. Konuşması hoştur.

Bana çocukluğumdan beri akıl veren Dimitrios'a:

— Uyuzun tedavisi var... Bunu da iyileştiremez miyiz, diye sordum?

— Hayır, cevabını verdi. Dalkavuklar uyuz mikroplarından daha belâlıdırlar... Hele siyasi mevkii olanlar bu hastalıktan kurtulamazlar.

— Beni rahatsız ediyor ama...

— Şimdilik... Sonra onlar öyle tatlı gelmeğe başladılar ki bir daha ayrılmak bile istemezsin...

Bazı kimselerin filozof, bazılarının ise eşeğin biri diye adlandırdıkları bu ihtiyara derin bir hürmetim vardı.

— Pekâlâ, siyasi hayatta mademki bu dalkavuk denilen aşağılık mahlûklara lüzum var, ben de alışmağa çalışırım, dedim.

İlk ağızda bu gibi işlerle uğraşırken, bir yandan da babamın vasiyetini yerine getirme için hazırlıklar yapıyordum.

Ailesine fazla düşkün olan babacığım, kendi karılarının ufak tefek kaçamaklarına göz yumduğu halde biz kızlarının üzerine titrerdi.

Bir gün, ablam Berenis'i ata binmek bahanesiyle sıkıştırmağa kalkan yakışıklı bir süvari subayına:

— Benim çiçeklerimi koklayanın burnunu koparırım, diye bağırmıştı.

Tehdit mühimdi. Eğer dikkat etmeselerdi, bizim orduda sağlam bir burun sahibi ne bir subay ne de bir er kalmazdı

Ablamın, inci gerdanlık biriktirmekten sonra en büyük merakı, asker elbisesi giyen kişilerin koleksiyonunu yapmaktı.

Kızlarının namusları üzerine titreyen böyle bir babanın vasiyetnamesi de elbette kendine göre olacaktı. Vasiyetnamenin bir köşeciğinde, «Yabancı ellerde ezilmesini istemediğim kızım Kleopatra, oğlum 14'üncü Plotemis ile evlenecektir» demekteydi.

Kardeşim Plorteniv ise 12 yaşındaydı. Bence önemi olan ne kardeşlik, ne de yaştı. İstemediğim taraf onun aptallığıydı.

Onu bir kenara çekip:

— Bana bak, benimle evleneceksin, dedim.

Kendisine, iki tay, beş keçi, ve bir sürü de köpek vermem şartiyle emrimi kabul edeceğini bildirdi. Belki adam olur düşüncesiyle istediklerine ilâveten yirmi tane de kaplumbağa verdiğim halde, evlenmeden sonraki ilk gece, uyuz bir kedinin yanında sabahladı. Sonra da:

— Dünyanın en uyuz kedisi bile en güzel kediden daha kıymetlidir, diye bir vecize yumurtladı:

Yaşım onsekizdi.

Onsekizinde olan bir sürü kız vecizeler, ahlâk kaideleri ve namus gibi şatafatlı şeyler karşısında sinebilirdi ama benim adım Kleopatra idi.. O bir sürü kız gibi, küflenmeyi bekliyeceğim yerde, beni uyuz kedilere tercih eden kibar adamların arzularına boyun eğdim.

(Devamı var)

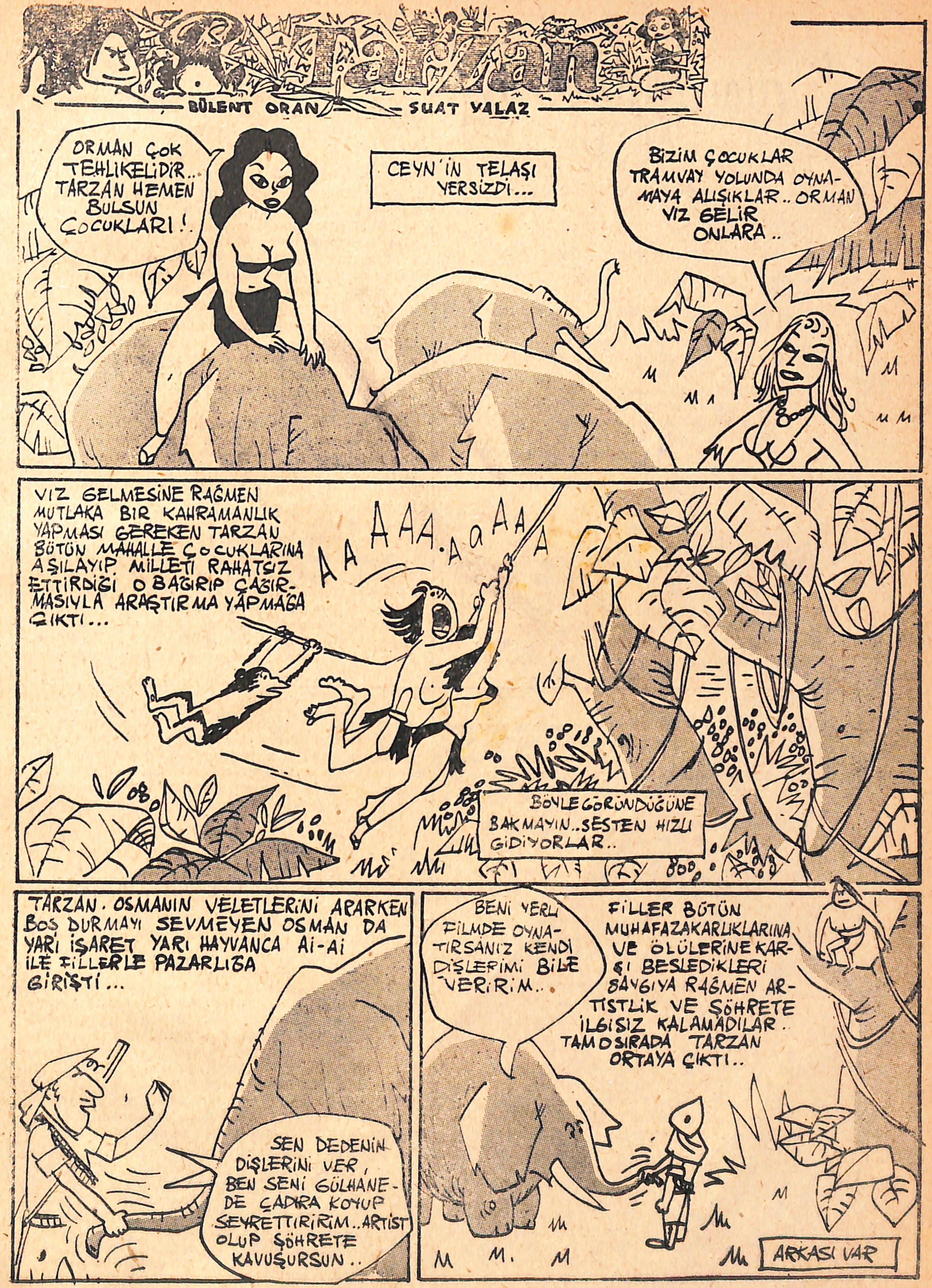

Dizildiği ve Basıldığı yer: ŞEHİR MATBAASI Ankara caddesi 48/B — Telefon: 22 68 38

1.

SİYASİ ROMAN: NO. 32

— Bir parmak, dedi Maşu fevkalâde bir şey bu. Ilık karabiber tadında...

Parmaklarıyla okşadığı bir bardağı daha içti: Sonra kalktı ve konuştu. Bu namussuzların kendinden beklediği dille konuştu. Onları, memleketin hakiki serveti olan müstahsiller hakkında hükümetin beslediği iyi niyetleri anlatarak yatıştırdı.

Hayvan yetiştirmenin cesaretini kıran ve şüphe tohumları ekn, maksatlı propagandaların aleyhinde bulundu. Bir alâimsemanın bulutlar arasında teşekkülü gibi, gümrük esaslarında yapılacak esaslı bir değişmeyi ufuklarda belirtti. Bu değişiklik köylere muhtaç oldukları emniyeti getirecekti. Nihayet salonda bulunanlardan ağaçlandırma savaşına katılmalarını rica etti. Şu meşhur cümleyle de sözünü bitirdi:

«Mütevazi hayvan yetiştirici! Haycanlarınla birlikte seni de kurban etmeği düşünüyorlar!...»

Bu lâflar halâ hafızalardandır.

Tavan alkışlardan çökecek gibiydi. Herkeste, herşeyi silip süpürecek bir fırtınanın kopacağı hissi vardı. Altına benziyen renkleri sembolik olan şampanyalarla dolu kadehler kaldırıldı. Sekizinci masanın ucundan Maşuyla kadeh tokuşturmak istiyen ve salonu bir yemekli vagon gibi kateden davetliler çıkageldi.

Daha az dinlenen ve daha çok içilen başka nutuklar da söylenildi. Balo başladığı zaman saat birdi.

2.

Maşu, kelimelerden, sicaktan, yemekten içmekten sarhoş, gömleğini ve yeleğini iten yelken gibi şişmiş bir karınla çıktı gitti...

Tekbaşına, yayan yürüyordu. Diz kapaklarında garip bir kesiklik vardı...

Her adımında yuttuğu şeyler iki kısma ayrılıyor gibiydi: Katı maddeler barsaklara doğru iniyor, midede çok acele hazırlanmış koyu bir harç gibi dönüp duruyordu. Sıvı, tersine, yükseliyordu. Mideden, kokularını neşrettiği ağza, kızarttığı burna, bulandırdığı gözlere, alna, beyne çıkıyordu.

Fransız şarapları garip bir kuvvet kazanmışlardı. Senelerce mumlar ve mantarlar tarafından daracık şişelere kapatılmaktan hırpalanan şahane kokuları, Maşu yürürken tekrar hürriyetlerine kavuşuyorlardı.

Şaraplar vücudunda vatan toprağından fışkırmış yeni bir çeşit kan gib dolaşiyorlar, aceleci vuruşlarla şakaklarını dövüyorlar, kulaklarında deniz gibi şarkılar söylüyorlardı. Kafasında dönüp durmak için bağdan bağa, kütükten kütüğe, tepeden tepeye elele vedmişlerdi.

«Şotern» şarabı tatlı sarışın bir kızdı. «Barsak şarabıysa kurumuş bir ihtiyardı. Yumuşak ipekler giyinmiş tatlı Bordo'lar, kendileri şarap mahzenlerinin mavi gölgelerinde nasıl sıralanmışlarsa öyle, Maşunun kafatasındaki düşünceleri keyiflerince düzenliyorlardı. nehri kenarındaki şatolardan ve başka hatıralardan bahsediyorlardı.

Maşu, «sarhoşum» diyel düşündü.

Kırmızı kadifeden uzun plili mantoları içinde, sofraların efendileri Burgonya şarapları:

— Sarhoş mu? diye cevap verdiler. Ne münasebet! Asıl şimdi tam şuuruna sahipsin...

Kotdor şarapları, ikinci bir hücum dalgası gibi onları takip ettiler. Şambörten, Müzinyi, Vujs, şefkatli Romane Konti, Burkonya, Pommar, v.s.; Fransanın güzel güneşinde olgunlaşmış, namuslu eller tarafından yetiştirilmiş Fransız toprağının bütün mağrur şarapları kafasında bir fransız şarkısı söylemékteydiler. Beynine eski bir bağ kütüğünün öz suyu gibi, şaf ve namuslu tırmanıyorlardı. Ve o beyinde artık onlardan başka şeyler için yer yoktu...

3.

Maşunun ruhunda utandırıcı projeleri ve kötü kâğıtları yırtan büyük bir yangın vardı. Beyni âdeta tutuşuyordu.

Çiçeği burnunda bir şarap olan ve gözlerin içini pembeleştiren Bojoleler,Bon'un harika şarapları ve ötekiler, bütün öteki şaraplar bu kafaya yükseliyor, yükseliyorlardı.

Nihayet çiçek ve kadın kokularını peşinden sürükliyerek, bir süvari alayı hücumu gibi canlı ve şiddetli şampanya geliyordu.

Fiy dökalver bulvarında, gecikmiş birkaç yolcu Maşuyu uzaktan farkedince tedbirler aldılar:

— Dikkatli ol! Bir şarhoş geliyor... Onlar, tabii, işin içinde intikamlarını alan Fransız şarapları olduğunu bilemezlerdi.

Aynı vatanın çocukları olup yere bizimkinden daha kuvvetli köklerle tutunan şaraplar Maşuyu yakalanabilecek tek yerinden yakalıyorlardı. Bu şaraplar olayların, insanların, mevsimlerin akışını seyretmiştiler, hemen hemen ebediydiler ve kalpleri de bizimkinden daha sadeydi...
İsimleri, büyük ailelerin isimleri gibi masalarımızda çınlayan şöhretli isimleri, Maşu'nun kafasını dolduruyorlardı.

Ruhları, (şarapların da bir ruhu vardır). Maşunun ruhuyla konuşuyordu. Bir kalça gibi ahenkli tepeleri, bardakların ve hayatın tertemiz olduğu bağcı evlerini, asma kütükleri arasında, sevdikleri mütevazi işlerine eğilmiş adamların mavi sırtlarını anlatıyorlardı.

4.

Şarabın eski bir aile dostu gibi daima davetli olduğu aile toplantılarından, boyuna birinin sıhhatine içen bu iyi halkın iyilik dolu gözlerinden ve parazitlerine bile kızamıyan bu memleketin büyüklüğünden bahsediyorlardı. Küçük bir çocuğu annesi babası nasıl azarlarsa, şaraplar da Maşuyu öylece azarlıyorlar, onu utandırıyorlardı.

Bu müdahalede tabiat üstü ve esrarengiz birşey yoktur. Şu tabiri kullanan halk bunu çok iyi bilir: «Neşeli şarap içmek, kederli şarap içmek...»

Şaraplar genel olarak gece bir adamın ruhunu öyle şiddetli bir kederle doldururlar ki, o, bunları bir gaz feneri direğine sarılıp itiraf eder veya o kadar canlı bir insan sevgisi yaratırlar ki, içkili, gülerek her geçeni kucaklar.

Bu iki ucun arasında, içtiği şeyler Andre Lösyen Maşuyu namuslu yapmışlardı. Bulanık ve büyümüş bir şekilde altı aydanberi yaptığı bütün şüpheli, bütün namussuzca şeyler gözünün önüne geliyordu. Şahıslar beyninda dansediyorlardı. Tonkin kauçukları hissedarı şimdi, şüphesiz Banyö mezarlığının kırmızı çamurunda kederden ölmüş ailesinin yanındaydı. Sonra Maşunun tertiplediği bir spekülâsyon yüzünden pazar yerlerini küfürleriyle ayağa kaldıran ev kadınları, şu Lor Brinyi paçavrası, Maliye gemisinin dümeninde, soğukkanlılıkla hergün birkaç irat sahibini mahveden Boşali...

Farkına varmadan Cumhuriyet meydanına, abidenin önüne gelmişti. Cumhuriyet ona elinde tuttuğu küçük bir dalla işaret ediyor gibiydi. aidesinden iniyordu. Harşısında, önünde ve üstündeydi. Maşu mümkün olduğu kadar dimdik durdu ve müthiş bir titreme hissetti. Yaşlar gözlerine hücum ettiler:

— Affet beni anne, dedi.

— Devamı var —

ADIM BIANKA MARİ POZA. 43 YAŞIMDAYIM. HİZMETÇİLİK EDERİM. ŞEHRİNİZE İŞ ARAMAĞA GELDİM...
ŞERİF
TUHAF... BU ÇEHREYİ BİR YERDEN HATIRLAR GİBİYİM...
HİZMETÇİ HA!. TAM YERİNE DÜŞTÜN.. ŞUNLARI AL DA MARİFETLERİNİ GÖSTER BAKALIM...
ŞERİF, SIZ BENİM GİBİSİNİ GÖRMEMİŞSİNİZDİR.
HAR.. ŞUUU!..
HEY, ŞAPKAM!.
DUR, SERSEM! GECE ÖRÜMCEĞİ O... DOKUNMA.
SENİ TUTTUM AMA, ALLAH RIZASI İÇİN BUGÜNLÜK BU KADAR YETER. YARIN ERKENCE GELİR GERİSİNİ TAMAMLARSIN..
ERTESİ GÜN ERKENDEN
SALLANMAYA GELMEZ. ŞERİF SAAT 8DE GELECEKMİŞ. ŞEHRİN MÜDAFAASI HAKKINDAKİ EVRAKLAR HERHALDE ŞU KASADADIR. İKİ SAAT ZARFINDA İŞİMİ GÖRMELİYİM..
İKİ SAAT SONRA...
KÖR ŞEYTAN! KASANIN BU KADAR DAYANIKLISINA HİÇ RASTLAMAMIŞTIM!..
?!
KLİF!
TUH, APTAL KAFA!. KASA KAPALI DEĞİLMİŞ!!
(DEVAMI VAR)

SAYI : 32, KURUŞ: 75

dolmuş

SİYASİ MİZAH MECMUASI

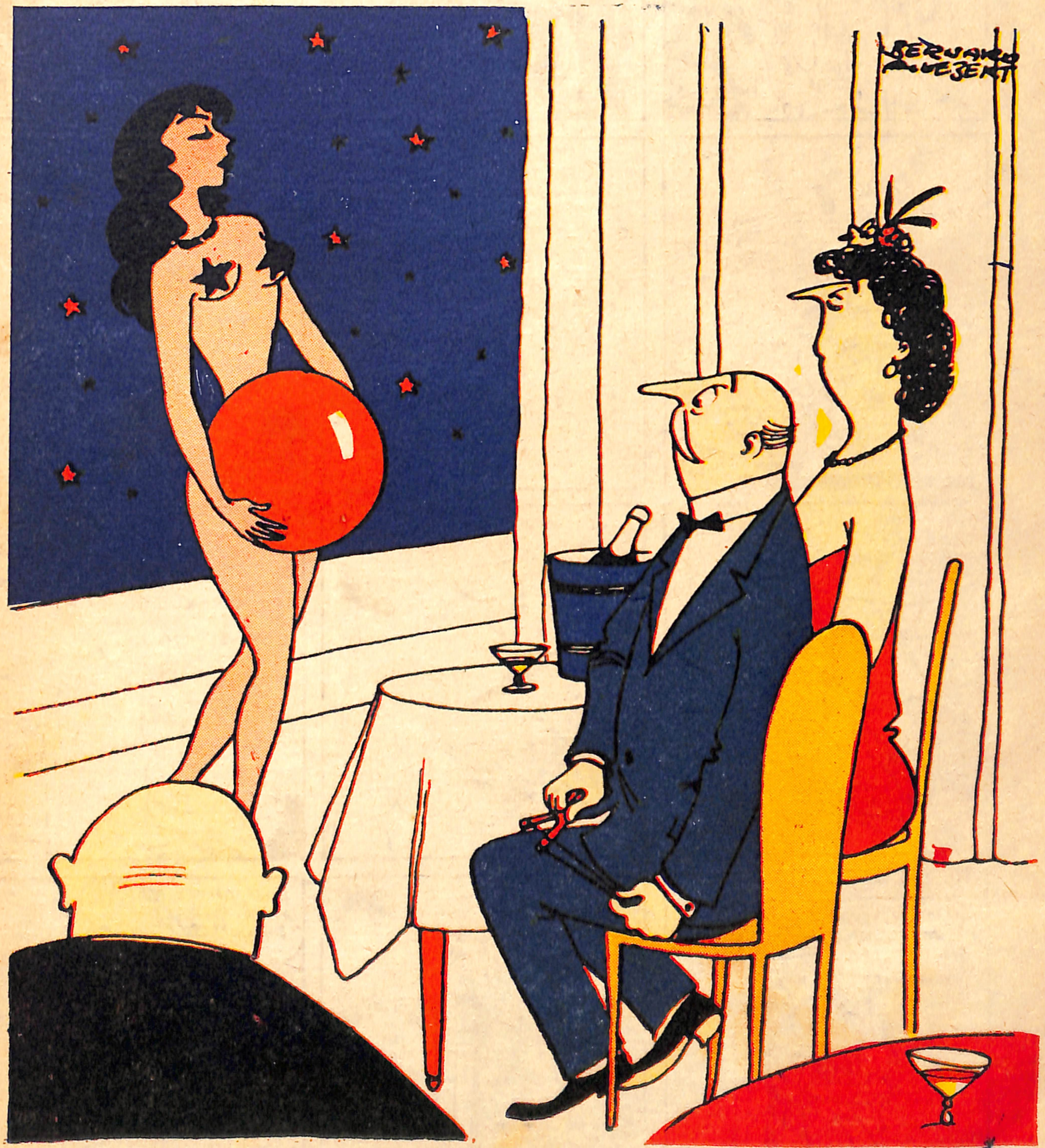

YAZISIZ